

Resolució 711/2021, de 30 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 58/2021

Administració reclamada: Departament d'Empresa i Treball. Generalitat de Catalunya

Informació reclamada: Expedients sobre accidents de la indústria química de Tarragona des de 1975.

Sentit de la resolució: Estimació parcial

Resum: La informació reclamada és, sens dubte, informació pública, en els termes en què la defineix l'article 2.b LTAIPBG, ja que és informació en poder de l'Administració com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions en matèria de seguretat industrial i protecció civil. Per tant, és informació sobre la què es projecta el dret d'accés garantit per l'article 18 LTAIPBG, en la mesura en què no resultin aplicables els límits regulats als articles 21 a 24 LTAIPBG, aplicats d'acord amb els principis i criteris de l'article 20 i 22 LTAIPBG. La informació té una rellevància notable per a la finalitat de la transparència, que d'acord amb l'article 1.2 LTAIPBG és "establir un sistema de relació entre les persones i l'Administració pública i els altres subjectes obligats, fonamentat en el coneixement de l'activitat pública, la incentivació de la participació ciutadana, la millora de la qualitat de la informació pública i de la gestió administrativa i la garantia del retiment de comptes i de la responsabilitat en la gestió pública", màxim si tenim en compte que es tracta d'un àmbit que afecta directament la seguretat pública, la salut de les persones i la protecció del medi ambient. El règim de transparència a què l'LTAIPBG sotmet l'actuació dels poders públics ha de permetre i facilitar la comprensió de l'actuació dels poders públics i l'avaluació de la seva idoneïtat i suficiència, tant pel que fa al control de les empreses, com en relació amb l'actuació dels seus propis serveis, màxim si qui demana la informació és un periodista. Certament, la protecció i garantia de la lliure opinió pública comporta l'exigència de facilitar la tasca del periodisme d'investigació, permetent l'accés directe i autònom a la informació pública que permeti contrastar la veracitat i la integritat de la informació difosa pels canals oficials, de manera que difícilment es pot justificar sostreure a la persona reclamant la informació necessària per avaluar la correcta actuació de l'empresa en l'avís de l'accident, la correcta resposta de l'administració a aquest avís, l'adequació del pla d'emergències i la suficiència de les mesures de protecció de la salut i de la seguretat de les persones adoptades per minimitzar els efectes adversos de l'accident, excepte que la seva difusió perjudiqui un bé jurídic que mereixi millor protecció oferta per un límit legal a l'accés. Així, ha de prevaler la protecció de la seguretat pública (article 21.1.a LTAIPBG) sobre el dret d'accés, el què justifica que s'exclougui aquella informació de l'expedient reclamat que aportí detalls de la planta química que la facin vulnerable a un eventual atac (plànols, ubicació i funcionament dels sistemes de seguretat interns i externs, logística d'aprovisionament i emmagatzematge de substàncies perilloses, detalls operatius d'un atac realitzat amb èxit, febleses del sistema de seguretat detectades arran de l'accident). Resulta també prevalent la protecció de la capacitat investigadora i sancionadora (article 21.1.b) dels poders públics en relació amb el càstig d'infraccions administratives o penals, de manera que si l'accés pogués comprometre l'èxit de la investigació oberta i inacabada en àmbit administratiu o judicial, resultaria adequat excloure de l'accés la informació que la perjudiqués. No ha al·legat l'Administració l'existència de cap investigació oberta en l'àmbit de la Generalitat, i quant al procediment penal al que al·ludeixen algunes al·legacions, la fase d'investigació sembla closa i no s'ha acreditat que estigui subjecte a secret sumarial, de manera que no s'albira, ni es justifica de part, quin perjudici podria causar en l'èxit de la investigació i en el castic efectiu de la infracció l'accés reclamat, però si en la fase d'execució l'Administració acredita la pendència d'una investigació i el perjudici derivat de l'accés, correspondrà excloure-la de l'accés en la

part afectada, permetent l'accés parcial a la resta. Igualment, resulta proporcionat a la finalitat d'accés la prevalença de la protecció dels secrets industrials (article 21.1.f) sobre el dret d'accés, el què comporta que s'hagi d'excloure aquella informació que consti a l'expedient o a l'informe tècnic que desvetlli detalls del procés productiu, logístic o del maquinari que no siguin prèviament coneguts pel sector i que debilitin les empreses davant dels seus competidors, tenint en compte que aquest límit s'ha d'interpretar d'acord amb la definició legal del secret industrial de l'article 2 de la Directiva (UE) 2016/943, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2016, amb caràcter restrictiu i acotat a la informació precisa afectada, sense que pugui justificar l'exclusió de l'accés de l'expedient o de l'informe complets. S'han d'excloure de l'accés, igualment, les dades que, de manera directa (nom i cognoms) o indirecta (càrrec en l'empresa) permetin associar una persona física a la comissió d'una infracció, si és que de resultes de la investigació de l'accident documentada a l'expedient reclamat se'n desprèn la seva existència, d'acord amb l'article 23 LATIPBG, que determina també l'eliminació de les dades identificatives de persones físiques perjudicades en la seva salut per l'accident. Quant a la resta de dades personals que contingui l'expedient, s'exclouran les de terceres persones alienes a l'administració, per no resultar necessàries per a la finalitat de l'accés, que és el control dels poders públics arran d'un accident químic, d'acord amb el règim de ponderació de l'article 24.2 LTAIPBG; en canvi, les dades personals identificatives del personal públic que signa els informes o les comunicacions no seran omeses i se'n permetrà l'accés, d'acord amb l'article 24.1 LTAIPBG. Considerant que les al·legacions de les empreses han formulat, de forma expressa o implícita, oposició a l'accés en els termes en què s'estima, és procedent aplicar la demora en l'accés derivada de l'article 34.3 LTAIPBG i suspendre l'execució fins que hagi expirat el termini per a que les empreses afectades interposin recurs contenciós administratiu contra aquesta Resolució sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acte administratiu.

Paraules clau: Generalitat. Periodista. Seguretat industrial. Indústries químiques. Accidents. Reclamació contra silenci. Concreció. Límits. Seguretat pública. Investigació i sanció d'infraccions. Informació reservada. Interessos econòmics i comercials. Drets privats legítims. Secret industrial. Propietat industrial. Trasllat. Oposició de Tercers. Format d'accés. Taxa. Demora en l'accés. Mediació sense acord.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Mediador: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 18 de gener de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 58/2021, presentada per un periodista contra la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 18 de novembre de 2020 la persona reclamant demana al web de transparència de la Generalitat de Catalunya accés a tots els expedients sobre accidents de la indústria química de Tarragona des de l'any 1975 fins a l'actualitat, indicant que la demana per fer una recerca periodística i identifica com a òrgans administratius als què adreça la sol·licitud els departaments de Territori i Sostenibilitat, Indústria, Medi Ambient i Salut.

3. El 2 de desembre de 2020, l'aleshores el Departament d'Empresa i Coneixement (DEC) requereix a la persona l'esmena de la sol·licitud, que qualifica de massa genèrica, i li demana que concreti i especifiqui a quin tipus d'accident fa referència, com seguretat industrial, ambiental, salut laboral... Invoca l'article 28.3 LTAIPBG i informa que si en el termini de 10 dies no concreta la informació a la qual vol tenir accés es considerarà desistida la sol·licitud.
4. El 3 de desembre de 2020 la persona reclamant contesta el requeriment anterior indicant que es reafirma en la seva sol·licitud inicial, que vol tenir informació de tots els accidents i que si el nombre és molt elevat, demana accedir-hi de forma gradual, per blocs d'especialitat.
5. La Reclamació presentada el 18 de gener de 2021 indica que la persona reclamant no ha rebut la informació.
6. El 19 de gener de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la tramitació de la Reclamació.
7. El 19 de gener de 2021 la GAIP comunica la Reclamació al DEC i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. També li demana el nom de la persona que representarà el Departament al procediment de mediació requerit per la persona reclamant.
8. El 17 de febrer de 2021 el DEC envia l'informe jurídic i l'expedient sol·licitats i informa de les persones que el representaran en la sessió de mediació. A l'informe jurídic exposa que la sol·licitud d'accés a la informació pública de la que deriva la reclamació "fa referència a un conjunt d'establiments que estan sotmesos al règim establert per Reial decret 840/2015, de 21 de setembre, pel qual s'aproven les mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en els quals intervinguin substàncies perilloses i Decret 174/2021, de 26 de juny, pel qual es regula a Catalunya l'aplicació de la normativa d'accidents greus, així com la normativa aplicable en matèria de protecció civil". Concretament l'article 23 del Reial Decret esmentat regula l'accés a la informació i la confidencialitat. Cita l'article 13.2 de la Llei 27/2006 en el qual s'hi preveuen les excepcions a l'obligació de facilitar informació ambiental, entre les quals s'inclou la seguretat pública i posa de manifest que aquest límit també està previst a l'article 21.1 de l'LTAIPBG, i analitza si en aquest cas concorre el límit de la seguretat pública; per a fer-ho cita el Dictamen 1/2016 de la GAIP i conclou que la informació demanada és "informació relativa a establiments

del sector petroquímic sotmesos al règim jurídic establert per la normativa d'accidents greus que es troben en un major risc d'agressions" i per tant, afecta a la seguretat pública atès que aquests tipus d'establiments reben la consideració de sector estratègic d'acord amb la Llei 8/2011, de 28 d'abril, per la qual s'estableixen mesures per a la protecció d'infraestructures crítiques. També posa de manifest que l'afectació al·legada es veu incrementada per la condició de periodista que ostenta la persona reclamant atès que la difusió d'aquesta informació "comporta una major afectació de la seguretat pública d'aquest establiments químics al posar a l'abast del públic aquest tipus d'informació". I conclou: "que una vegada efectuada la ponderació dels interessos públics concurrents, és procedent denegar l'accés a la informació sol·licitada amb base en l'aplicació del criteri de seguretat pública contemplat a l'apartat a) de l'article 21 de la Llei 19/2014 i desestimar la reclamació presentada".

9. El 18 de febrer de 2021 la Comissió trasllada l'informe jurídic emès pel DEC a la persona reclamant.
10. El 18 de març de 2021 es celebra la primera sessió de mediació, en la què les parts plantegen ambdues una reducció de les seves pretensions que podrien admetre (la Generalitat limitant temporalment la informació als darrers 7 a 10 anys, i la persona reclamant limitant la informació al llistat dels accidents indicant-ne l'any, l'empresa, la descripció categòrica de l'accident i l'expedient corresponent), però la mediació finalitza sense acord de les parts, segons consta a l'acta que s'incorpora a l'expedient.
11. El 24 de març de 2021 la GAIP demana al DEC que, dins del termini de cinc dies, es pronunciï sobre els extrems següents: - Si manté la necessitat de la limitació temporal de la informació als darrers anys 7 a 10 anys com es va plantejar a la sessió de mediació i, en aquest cas, que concreti de manera més precisa aquest període temporal i justifiqui de manera objectiva la desproporció i la complexitat de la tasca de cerca d'aquesta informació a l'arxiu històric, tant en el supòsit d'accés als expedients amb vista com en relació amb la proposta alternativa d'accés a la informació agregada mitjançant un llistat dels accidents indicant-ne l'any, el nom de l'empresa i la descripció categòrica de l'accident, així com una relació de tots els expedients. - Que es posi en relació amb la proposta alternativa d'accés agregat al llistat dels accidents indicant-ne l'any, el nom de l'empresa i la descripció categòrica de l'accident, així com una relació de tots els expedients, quant a l'afectació a la seguretat que s'invoça com a límit, a la confidencialitat de la informació d'acord amb la normativa sectorial aplicable, i a la tasca d'elaboració requerida. – Que li lliuri el llistat de les empreses afectades i les dades de contacte per a poder-les notificar electrònicament el trasllat de la Reclamació i emplaçar-les a formular al·legacions.
12. El 24 de març de 2021 la GAIP demana a la persona reclamant que manifesti si per al procediment ordinari amb resolució que ara s'enceta té la voluntat de mantenir la proposta

alternativa d'obtenir accés a la informació de manera agregada per salvar l'aplicació del límit de seguretat, que es concretaria en l'obtenció d'un llistat dels accidents amb indicació de l'any/empresa/descripció categòrica de l'accident, així com un índex dels expedients, per tal que la Resolució de la GAIP pugui valorar també l'adequació a dret d'aquesta proposta alternativa.

13. El 25 de març de 2021 la persona reclamant dona resposta a la petició descrita a l'antecedent anterior de la forma següent: "Tal com vaig expressar durant aquella sessió, el meu objectiu és tenir accés als expedients de cada accident de la indústria química de Tarragona o, si no pot ser, a l'informe tècnic sobre cada accident des de l'any 1975 i fins a l'actualitat. Els representants (...) de la Generalitat van advertir que això podria ser incompatible amb alguna llei sobre el secret en infraestructures crítiques. L'opció que vaig plantejar seria la de tenir un llistat sobre els accidents on constessin diferents punts. De tota manera, aquesta última opció em sembla un pla B, molt escapçat, perquè no em permetria conèixer l'abast de cada accident, i això em sembla decisiu." Exposa el cas d'un accident ocorregut fa un any en el polígon sud de la petroquímica de Tarragona, que va fer 3 víctimes (dos treballadors morts i una altra persona a 3 kilòmetres de la instal·lació que es va veure afectada per la metralla de l'explosió, cosa que no havia estat prevista segons la pròpia empresa, el què vindria a demostrar la falta de previsió de possibles riscos per als veïns). Afirmar que manca informació sobre els perills a què ha estat exposada la població del Camp de Tarragona des que es va implantar la indústria química, i fent referència al darrer accident, afirma que les autoritats van negar que se'n derivés la toxicitat de l'aire, però que en l'exercici de la seva professió ell hauria demostrat que l'administració catalana i els serveis d'emergència no tenien la tecnologia suficient per a identificar i mesurar la suspensió aèria de substàncies contaminants. Considera que només accedint als expedients es podria contrastar la informació donada per les autoritats i les empreses i comprovar si s'ha mentit, i recorda en aquest sentit que "Existeixen nombrosos casos a tot el món, però també a casa nostra on només una investigació periodística ha estat capaç de treure a la llum pràctiques irregulars o perilloses de la indústria quan el missatge oficial era que tot estava sota control. [...], fins al dia de l'accident, tenia permís per a funcionar —també s'ha descobert que la planta U-3200 funcionava durant l'accident sense llicència, i oficialment, tot estava en regla— i ho feia des de molt temps. Saber quants, com i per què es produeixen aquests accidents és cabdal per a la societat tarragonina i catalana en general. A més, estem parlant d'accidents que, en molts casos, van succeir fa molt de temps (demano des del 1975) i on, sincerament, no crec que es vulneri cap llei de seguretat industrial en expedients d'accidents de fa 40, 30, 20 o 15 anys. La societat té dret a saber quins riscos ha assumit per la presència d'una indústria molt potent econòmicament però també molt perillosa. I, des del meu punt de vista, la societat no podria entendre de cap manera que informes redactats per tècnics funcionaris públics no es poguessin consultar per tal de conèixer tot això perquè els interessos industrials estan per sobre de la salut i la seguretat de les

persones. Demano que aquest text consti en l'expedient, i reitero la meua petició sobre l'accés a tots els expedients o, com a mínim, als informes redactats després de cada accident pels tècnics de l'administració".

14. El 26 de març de 2021 la GAIP trasllada les consideracions de la persona reclamant del dia 25 de març al DEC i li demana, addicionalment, que per tal de poder ponderar millor els límits i per a millor resoldre, li faci arribar: "una mostra dels informes tècnics d'accidents que demana la persona reclamant (2 o 3)- I que li lliuri també un 'informe jurídic complementari en el què es pronunciï sobre l'accés a aquests informes tècnics com a alternativa a l'accés als expedients complets. Així mateix, el 30 de març de 2021 la GAIP aclareix que el Departament disposa d'un termini de 10 dies per a fer-li arribar la informació i documentació sol·licitada.
15. Entre els dies 27 d'abril i el 9 de maig de 2021 la GAIP comunica a les empreses afectades que s'ha presentat la Reclamació 58/2021 i com a terceres parts afectades en aquest procediment, els dona un termini de 10 dies per a fer al·legacions si així ho consideren oportú. I subsegüentment, comunica a les parts l'ampliació del termini per resoldre derivat d'aquesta fase de trasllat.
16. El 29 d'abril de 2021 l'empresa A.C.M. ESTALELLA S.L. s'adreça a la Comissió i sol·licita els expedients que es facilitarien per a valorar l'aplicació d'algun límit: "1. Accés total a l'expedient de l'accident. 2. Accés parcial només a l'informe sobre l'accident elaborat per l'administració. 3. Accés parcial només a la relació d'accidents amb indicació de l'any/empresa/descripció categòrica de l'accident, així com un índex dels expedients".
17. El 30 d'abril de 2021 l'empresa Covestro, S.L. fonamenta les seves al·legacions en els límits següents: d'una banda, l'aplicació de l'article 23 LTAIPBG, que també es preveu a l'article 15.1 de la Llei estatal de transparència i dret d'accés a la informació pública, al·legant que "Atès que la notificació que hem rebut no indica que la sol·licitud d'informació a què aquella es refereix s'hagi acompanyat del consentiment exprés que la llei demana, caldrà denegar la informació sobre la qual no es compleixi aquest requisit, en compliment dels articles abans esmentats". En base a les lleis de transparència citades, al·lega també el límit relatiu a la prevenció, investigació i sanció dels il·lícits penals, administratius o disciplinaris i manifesta el següent: "els procediments sancionadors que es trobin en tràmit, i per tant, no s'hagin resolt, no podran ser divulgats. Tampoc podran ser divulgats els procediments sancionadors que han estat arxivats. En aquest sentit, tampoc formaria part de la informació d'accés públic les referides a informació que tingui caràcter auxiliar o de suport com la continguda en notes, esborranys, opinions, resums, comunicacions i informes interns o entre òrgans o entitats administratives". Finalment al·lega que: "El lliurament d'informació haurà de venir limitat a aquelles dades que no tinguin caràcter personal per respectar les disposicions normatives corresponents a protecció de dades

de caràcter personal i, per suposat, atenent-se a les prescripcions que es contenen en l'article 24.2 de l'esmentada Llei respecte a l'interès públic que pugui tenir la divulgació d'aquestes dades, havent-se, en tot cas, de tenir en compte les circumstàncies que preveu el precepte. IV.- D'acord amb l'article 14 de la ja esmentada Llei de l'Estat 19/2013, els articles 21 i 22 de la Llei 19/2014, i l'article 13.2.e 3 de la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la que es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient, la divulgació de les sancions imposades per les infraccions mediambientals, així com les autoritzacions e informes d'inspeccions mediambientals, han de respectar el principi de proporcionalitat i no poden revelar secrets empresarials, propietat intel·lectual i o industrial de les empreses afectades. Per aquest motiu serà necessari analitzar la informació que es troba als expedients sol·licitats i determinar-se l'exclusió de la informació que sigui secret empresarial i/o comercial, i/o, propietat intel·lectual i/o industrial, la divulgació de la qual podria causar un greu perjudici per a l'empresa involucrada. Als efectes oportuns, declarem que no donem consentiment a la divulgació de les informacions sensibles que entrin dins de les categories aquí esmentades Totes aquestes limitacions s'apliquen indistintament tant a l'accés total a l'expedient de l'accident, l'accés parcial només a l'informe tècnic sobre l'accident elaborat per l'administració com a l'accés parcial només a la relació d'accidents amb indicació de l'any/empresa/descripció categòrica de l'accident i a l'índex dels expedients. Per tot el que aquí s'ha posat de manifest, sense que tot això s'hagi d'entendre com una oposició sinó com una limitació de la informació a ser proporcionada, integrada en la pròpia Llei de Transparència i que serveix de garant dels nostres drets com a part interessada i afectada pel lliurament de la informació requerida en l'expedient". I sol·licita: "ens sigui comunicada la informació relativa a la nostra empresa que es procedeixi a facilitar al peticionari".

18. El 6 de maig de 2021 l'empresa Clariant demana l'aclariment de l'expedient o expedients sobre ella mateixa que entren dins l'abast de la informació demanada per tal d'avaluar les limitacions oportunes per raó de l'article 21 LTAIPBG.
19. El 6 de maig de 2021 l'empresa Miasa Logística, SL. s'oposa a l'accés reclamat, exposa les circumstàncies particulars del seu cas i manifesta que "la difusió de l'expedient relatiu a l'accident que ens afecta, no s'ha de permetre, en tant que l'article 21.1 b) i d) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de la Generalitat de Catalunya, protegeix el nostre dret a no veure'ns perjudicats per la possible publicitat del contingut de l'expedient tot tenint en compte que no hem estat informats de quin serà el destí final que se li donarà per part del periodista denunciant".
20. El 7 de maig de 2021 l'empresa BASF Espanyola S.L.U. s'oposa a l'accés reclamat, posant de manifest les al·legacions següents: "... la divulgació de la informació sol·licitada podria excedir els límits de proporcionalitat, i fins i tot vulnerar els drets dels implicats en matèria de protecció

de dades personals. En aquest sentit, s'ha de tenir en compte que en la documentació sol·licitada abans citada poden haver-hi o existeixen dades personals de les persones físiques que van estar implicades en ells [els accidents]. És per això, que tenint en compte allò previst a l'article 14 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, els articles 21, 22, 23 i 24 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern i l'article 13 de la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient ... necessàriament se n'ha de concloure que permetre l'accés a tal informació pot implicar la divulgació de les dades personals de les persones físiques implicades en els accidents registrats en els expedients sol·licitats; tenint en conseqüència que quedar l'accés a la informació sol·licitada limitat a aquella que no contingui dades de caràcter personal, en compliment de la normativa de protecció de dades personals vigents". I afegeix que permetre l'accés total a l'expedient o a l'informe tècnic elaborat per l'administració "pot vulnerar els drets de protecció de les dades personals de les persones físiques implicades, ja que amb la divulgació de la informació abans citada se les podria reconèixer i identificar; tanmateix, entenem, que la part de la sol·licitud d'accés a la informació realitzada que pot ser estimada sense vulnerar els drets abans esmentats és la relativa a l'accés parcial sol·licitat pel què fa a la relació dels accidents amb indicació de l'any, empresa implicada, i la descripció categòrica de l'accident. Reiterem que la divulgació i l'obligació de publicitat s'ha de fer sempre en el marc dins del qual el dret a la informació no vulneri el principi de proporcionalitat d'acord amb l'article 22 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i no perjudiqui els límits previstos en la legislació, trobant-se entre ells la protecció de dades personals de les persones físiques implicades en els accidents, fet que podria esdevenir una vulneració a la protecció de dades personals. Addicionalment, sol·licitem que se'ns doni accés i se'ns envii còpia de la informació i/o documentació relativa a BASF Española S.L.U. que s'aporti al sol·licitant, en exercici del nostre dret d'accés a la informació pública d'acord amb allò previst a l'article 12 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern". Finalment demana a la GAIP: "que..., sobre la base dels motius que el fonamentem, s'estimi parcialment la Reclamació 58/2021 i s'estimi la nostra sol·licitud de ser informats sobre la informació pública relacionada amb BASF Española S.L.U a la que el peticionari tingui accés".

21. El 10 de maig de 2021 l'empresa CATOR presenta les al·legacions següents: "sol·licita que es tingui en consideració la petició d'accés a la informació (d'acord amb l'article 21 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern) concretament l'opció: - Accés parcial només a la relació d'accidents amb indicació de l'any/empresa/descripció categòrica de l'accident, així com un índex dels expedients". Fa

constar, igualment, que “L’empresa al·lega que els accidents ocorreguts a l’empresa des de la seva posada en marxa en 1993, no han sigut responsabilitat directa de l’empresa per una mala gestió ni incompliment de normativa, i per això considera que la informació que es doni no es pugui fer un ús mal intencionat de part en contra dels interessos de la companyia”.

22. El 10 de maig de 2021 l’empresa IQOXE presenta les al·legacions següents:

Considera que la sol·licitud d’accés a la informació pública és imprecisa i demana la retroacció de les actuacions perquè se’n faci la concreció.

Manifesta que d’acord amb la Resolució d’aquesta Comissió número 695/2020, de 26 de novembre, concorren els següents límits a l’accés regulats a l’article 21 LTAIPBG, l’article 69 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d’accés a la informació pública i l’article 13.2 de la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d’accés a la informació, de participació pública i d’accés a la justícia en matèria de medi ambient:

- Límit relatiu a la seguretat pública (art. 21.a LTAIPBG), perquè són dades i informació relatives a un establiment d’alt risc i nivell superior segons el Reial Decret 840/2015.
- Límit relatiu a la investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries (art. 21.b LTAIPBG), perquè existeix un procediment penal obert sobre els fets que motiven la petició.
- Límit relatiu a la protecció d’altres drets privats legítims (art. 21.f LTAIPBG), per les possibles afectacions reputacionals per a la societat mercantil
- La informació sol·licitada té caràcter de confidencial, segons una norma de rang legal (art. 21.2 LTAIPBG), que és la Llei 9/2014, del 31 de juliol, de la seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes.
- Límit del secret industrial (art. 21.a LTAIPBG), perquè a la informació sol·licitada existeixen referències a productes, maquinària i logística emparada pel secret industrial.

Acaba al·legant que ja consta publicada informació suficient relativa a l’accident d’IQOXE, i fins i tot s’ha celebrat un debat monogràfic del Parlament de Catalunya sobre l’accident, pel que considera que l’interès públic està garantit i satisfet. Sol·licita que, “tenint per presentat aquest escrit, l’admeti i tingui per evacuat el tràmit conferit i, en els seus mèrits, tingui per formulat per part d’INDUSTRIAS QUIMICAS DEL OXIDO DE ETILENO (IQOXE) escrit D’OPOSICIÓ A LA RECLAMACIÓ 58/2021, per part d’un particular i, en mèrits del que s’ha exposat en el present escrit, es desestimi la mateixa o, en el seu cas, s’acordi la retroacció de les actuacions als efectes oportuns. ALTRESSÍ DIC: que, d’acord amb allò que disposa l’article 77 de la Llei 39/2015 es proposa la pràctica de les següents proves: - DOCUMENTAL PÚBLICA: Consistent en què es recavi i incorpori en aquest expedient tota la documentació del Departament d’Empresa i Coneixement de la Generalitat de Catalunya, relatiu a la reclamació número d’expedient 470/2020, que va comportar la resolució 695/2020, de 26 de novembre, d’aquesta GAIP, als efectes d’acreditar la concurrència dels citats límits d’accés a la informació pública”.

23. El 12 de maig de 2021 l’empresa Carbuos Metálicos, SA presenta la següents al·legacions: Com a qüestió prèvia, argumenta que no pot formular al·legacions amb coneixement de causa perquè

juntament amb la reclamació la GAIP no li ha donat trasllat de la informació que es lliuraria al reclamant en cas de ser estimada, i sol·licita que se li lliuri còpia de l'expedient complet del DEC suspent el termini per resoldre durant aquest tràmit, i es reserva el dret de formular al·legacions complementàries un cop consultada aquesta informació. Seguidament, manifesta que s'ha de desestimar l'accés a la informació sobre l'accident que afecta aquesta empresa, perquè aquesta informació està afectada pels límits de l'article 21.1.b LTAIPBG, perquè l'accident està sent objecte d'un procés penal, i la seva difusió en mitjans de comunicació suposaria un obstacle per a la investigació i per a la correcta valoració judicial dels fets i proves, o al menys podria condicionar-la; invoca també l'article 14.1.g de la Llei bàsica de transparència (interessos econòmics i comercials), ja que la divulgació de detalls de l'accident impactaria en la seva imatge empresarial i perjudicaria la seva relació amb els clients i proveïdors. I, finalment, al·lega que la informació conté dades personals especialment protegides per l'article 23 LTAIPBG (la informació sobre la salut de persones físiques) i dades personals de el personal de l'empresa que d'acord amb l'article 24.2 també han de ser desestimats, ja que "l'al·legada finalitat periodística (i per tant, en última instància, purament econòmica) no troba protecció en el que disposa l'article 24 de la Llei 19/2014, que identifica un interès públic en les sol·licituds d'informació que tinguin una finalitat històrica, estadística o científica", i vist que la persona reclamant no ha ofert garanties per a la protecció de les dades personals que es continguin en la informació sol·licitada. I per al cas que s'estimi la sol·licitud, sol·licita que ho sigui només parcialment i es prohibeixi la posterior difusió de la informació a la qual accedeixi. I en base a aquestes al·legacions, sol·licita: "Que ... es tinguin per efectuades les presents al·legacions contra la Reclamació 58/2021 i, per tant, contra la Sol·licitud d'accés a informació pública notificada a Carburos Metálicos mitjançant Comunicació de 28 d'abril de 2021, i, en els seus mèrits i previs els tràmits legals oportuns, s'acordi: (i) Amb suspensió del termini màxim per a resoldre la Sol·licitud d'informació pública fins al moment en què es faciliti a Carburos Metálicos la informació sol·licitada, i es presentin, si es considera adient, les al·legacions corresponents en el marc del nou tràmit d'audiència que caldria conferir, donar trasllat a aquesta part de la documentació que obra en mans del Departament d'Empresa i Coneixement de la Generalitat de Catalunya en relació amb la informació sol·licitada; (ii) En tot cas i pel que fa a l'accident esdevingut l'any 2019 a la planta química de Carburos Metálicos, es denegui l'accés a informació pública en aplicació dels límits continguts en els articles 21.1.b) de la Llei 19/2014, l'article 14.1.h) de la Llei 19/2013, i en aplicació dels article 23 i 24 de la Llei 19/2014, en els termes indicats al cos de l'escrit; (iii) Subsidiàriament, en cas que s'entengui que s'ha d'estimar la Sol·licitud d'informació pública i reconèixer el dret d'accés del reclamant, se sol·licita que s'estimi només de forma parcial i limitada a la data de l'accident en qüestió i a una succinta explicació del mateix, tot prohibint-se la divulgació de les dades facilitades. " Igualment, a l'empara de l'article 34.3 de la Llei 19/2014 i l'article 47.2 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el

Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (“Decret 111/2017”), sol·licita que si es dictés resolució parcial o totalment estimatòria de la Sol·licitud d'informació pública referida, no es faciliti l'accés a la informació pública fins que no hagi transcorregut el termini per a interposar Recurs Contenciós-Administratiu contra de la resolució en qüestió, i es resolguin, en el seu cas, les eventuais mesures cautelars de suspensió que se sol·licitin.

24. Els dies 12 i 14 de maig de 2021 la GAIP trasllada les peticions de les empreses que volen tenir accés a la informació que es demana sobre elles al DEC, per a què les atengui, i suspèn el còmput del termini per fer al·legacions fins que l'Administració confirmi que l'accés s'ha produït.
25. Els dies 11 i 29 de juny de 2021 el Departament d'Empresa i Treball trasllada la informació sol·licitada a les empreses que ho han demanat.
26. El 14 de juliol de 2021 l'empresa Clariant presenta davant la GAIP les al·legacions següents: “una vegada avaluades les alternatives posades a la seva disposició per objectar l'entrega de la informació i a tenor del què en aquest sentit recull la Llei 19/2021, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, ens acollim a l'alternativa consistent en autoritzar: “Accés parcial, només en relació amb els accidents amb indicació de l'any/empresa/descripció categòrica de l'accident, així com un índex dels expedients”. Aquesta limitació a la totalitat de la informació continguda, respon a l'interès de Clariant en evitar qualsevol perjudici que pugui portar riscos davant la competència del sector, principalment el coneixement de dades relatives al disseny de les instal·lacions que compten amb enginyeria pròpia del Grup Industrial al que pertany la companyia, que disposa d'un important *know-how* desenvolupat en aquesta planta, i que el comparteix així mateix amb altres plantes de la mateixa Unitat de Negoci situades en altres llocs; bona part de les instal·lacions es troben normalment protegides dels interessos de terceres empreses, havent de protocol·litzar-se amb aquestes els obligats acords de confidencialitat”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden

ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta.

El fet que l'Administració invoqui com a règim jurídic aplicable al cas l'específic de la legislació mediambiental no és obstacle per a l'admissibilitat de la reclamació, tal i com es justifica en el fonament jurídic 3, vist que la disposició addicional primera.2 LTAIPBG preveu l'aplicació supletòria d'aquesta norma, i del règim de garantia previst en l'article anteriorment citat, als règims jurídics específics.

D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació adreçada a una administració, la Generalitat, obligada per l'LTAIPBG (article 3.1.a).

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els

límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Manca d'acord en el procediment de mediació i objecte de la reclamació

L'article 42.2 LTAIPBG estableix que les reclamacions es poden tramitar mitjançant un procediment de mediació, durant el qual se suspèn el còmput del termini de què disposa la GAIP per resoldre. L'acord de les parts sobre l'accés a la informació suposa la finalització del procediment. Si aquest acord entre les parts no s'aconsegueix, o és parcial, la Comissió ha de resoldre sobre el fons de la discrepància jurídica en la part que es mantingui.

Celebrada la sessió de mediació amb les parts, el vocal mediador de la GAIP ha constatat que l'acord no és possible, i d'acord amb l'article 37.5 RGAIP, ha donat per finalitzada la mediació. Per tant, d'acord amb l'article 42.6 LTAIPBG, és procedent continuar la tramitació de la reclamació pel procediment ordinari, que finalitza amb aquesta Resolució i el pronunciament d'aquesta Comissió sobre el fons de la discrepància jurídica i l'adequació a dret de la pretensió d'accés a la informació objecte de reclamació, i així ho ha comunicat a les parts.

Durant la sessió de mediació es van plantejar per les parts, respectivament, sengles propostes de reducció temporal i material de l'objecte de la reclamació. Cal advertir, però, que aquestes propostes només són vinculants si l'acord és finalment subscript per les parts; si, com en aquest cas, no s'assoleix l'acord final, els principis d'acord o les propostes plantejades en ares a aconseguir-lo per les parts decauen i no hi queden vinculades, tret que voluntàriament les reproduïxin en el procediment ordinari subsegüent. Amb aquesta finalitat, es va demanar a la part reclamant, que en el procediment de mediació havia reconegut l'amplíssim abast de la seva petició i la seva disponibilitat en un accés parcial, que havia concretat en l'accés a la relació dels accidents, per anys identificant l'empresa i amb una descripció de la categoria de l'accident, amb un índex dels expedients o l'accés als informes tècnics, si mantenia la seva disposició a reduir l'objecte de la reclamació, al què la persona reclamant va accedir com a segona opció.

Tenint això en compte, i comprovada la congruència de la reclamació reduïda en aquests termes, ja que no s'hi demana cap informació que no quedés compresa en la sol·licitud inicial, l'objecte de la reclamació sobre el què es pronunciarà aquesta Resolució (i sobre el què s'ha demanat que es posicioni la Generalitat i les empreses afectades en la fase de trasllat) és, en primer terme, l'accés íntegre a tots els expedients derivats de qualsevol accident ocorregut a les petroquímiques de Tarragona des del 1975 fins a la data de la sol·licitud; subsidiàriament, l'accés als informes tècnics

elaborats per la Generalitat en relació amb l'accident, i finalment l'accés a una relació dels accidents que identifiqui l'any, l'empresa, el tipus d'accident i l'expedient, encara més subsidiàriament.

3. Sobre el règim jurídic aplicable i l'aplicació del límit relatiu a la seguretat pública

La Generalitat s'oposa a l'accés als expedients relatius als accidents ocorreguts a les petroquímiques de Tarragona invocant el límit relatiu a la seguretat pública, considerant que es tracta d'establiments que tracten amb substàncies perilloses i que l'accés i difusió d'informació sobre els processos productius o les instal·lacions de la planta podrien fer-los més vulnerables a eventuais atacs, i considera que aquest mateix límit i per idèntica justificació porta a desestimar l'accés als informes tècnics elaborats per l'Administració en relació amb aquesta accidents. Admet, però, l'accés a la relació dels accidents que identifiqui l'any, l'empresa, el tipus d'accident i l'expedient, considerant que no s'hi conté informació que comprometi la seguretat pública.

La Generalitat invoca, com a norma aplicable a l'accés a la informació, l'article 23 del Reial decret 840/2015, de 21 de setembre, pel qual s'aproven les mesures de control dels riscos inherents als accidents greus en els quals intervinguin substàncies perilloses (RDRAGSP) -que remet al règim d'accés a la informació mediambiental garantit per la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (LAIA)-, en aquests termes:

“Artículo 23. Acceso a la información y confidencialidad.

1. En aras de la mayor transparencia, las autoridades competentes en cada caso deberán poner la información recibida en aplicación de este real decreto a disposición de cualquier persona física o jurídica que lo solicite, en los términos previstos en la Ley 27/2006, de 18 de julio, por la que se regulan los derechos de acceso a la información, de participación pública y de acceso a la justicia en materia de medio ambiente (incorpora las Directivas 2003/4/CE y 2003/35/CE).

2. La divulgación de información exigida en virtud de este real decreto, incluida aquella en virtud del artículo 15, podrá ser rechazada o restringida por la autoridad competente cuando se cumplan las condiciones establecidas en el artículo 13 de la Ley 27/2006, de 18 de julio.

3. La divulgación de la información completa a la que se hace referencia en el artículo 15, apartado 2, letras b) y c), que obre en poder de la autoridad competente en cada caso, podrá ser denegada por ésta, sin perjuicio de lo dispuesto en el apartado 2, si el industrial ha pedido que no se revelen determinadas partes del informe de seguridad o el inventario de sustancias peligrosas por las razones previstas en el artículo 13 de la Ley 27/2006, de 18 de julio.

La autoridad competente en cada caso, podrá decidir también, por las mismas razones, que determinadas partes del informe o del inventario no se revelen. En estos casos, y previo acuerdo de

dicha autoridad competente, el industrial le proporcionará un informe o un inventario modificados de los que se excluyan esas partes”.

Al seu temps, l'article 13 LAIA disposa, en el seu apartat 2, el següent:

“2. Las solicitudes de información ambiental podrán denegarse si la revelación de la información solicitada puede afectar negativamente a cualquiera de los extremos que se enumeran a continuación:

- a) A la confidencialidad de los procedimientos de las autoridades públicas, cuando tal confidencialidad esté prevista en una norma con rango de Ley.*
- b) A las relaciones internacionales, a la defensa nacional o a la seguridad pública.*
- c) A causas o asuntos sujetos a procedimiento judicial o en trámite ante los tribunales, al derecho de tutela judicial efectiva o a la capacidad para realizar una investigación de índole penal o disciplinaria. Cuando la causa o asunto estén sujetos a procedimiento judicial o en trámite ante los tribunales, deberá, en todo caso, identificarse el órgano judicial ante el que se tramita.*
- d) A la confidencialidad de datos de carácter comercial e industrial, cuando dicha confidencialidad esté prevista en una norma con rango de Ley o en la normativa comunitaria, a fin de proteger intereses económicos legítimos, incluido el interés público de mantener la confidencialidad estadística y el secreto fiscal.*
- e) A los derechos de propiedad intelectual e industrial. Se exceptúan los supuestos en los que el titular haya consentido en su divulgación.*
- f) Al carácter confidencial de los datos personales, tal y como se regulan en la Ley Orgánica 15/1999, de 13 de diciembre, de Protección de Datos de Carácter Personal, siempre y cuando la persona interesada a quien conciernan no haya consentido en su tratamiento o revelación.*
- g) A los intereses o a la protección de un tercero que haya facilitado voluntariamente la información solicitada sin estar obligado a ello por la legislación vigente. Se exceptúan los supuestos en los que la persona hubiese consentido su divulgación.*
- h) A la protección del medio ambiente al que se refiere la información solicitada. En particular, la que se refiera a la localización de las especies amenazadas o a la de sus lugares de reproducción”*

D'acord amb aquests preceptes, la Generalitat conclou que resulta aplicable el règim jurídic especial d'accés regulat a la LAIA, i que, d'acord amb l'article 13.2.b LAIA, és procedent restringir parcialment l'accés reclamat per aplicació del límit relatiu a la seguretat pública, en allò que pugui fer vulnerables les plantes petroquímiques, que no es concreta.

La invocació de la LAIA com a règim especial d'accés obliga a fer una consideració prèvia sobre l'admissibilitat de la reclamació, bo i que no ha estat qüestionada per les parts. D'acord amb la disposició addicional 1a.2 LTAIPBG, "l'accés a la informació pública en les matèries que tenen establert un règim d'accés especial és regulat per llur normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquesta llei", i en la mateixa línia s'expressa l'article 63 del Decret 8/2020, del 9 de febrer, sobre la transparència i l'accés a la informació pública, en establir que "1. Als efectes del que preveu la disposició addicional primera de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, les sol·licituds d'accés a la informació pública la matèria de les quals tingui establert un règim d'accés especial han de ser tramitades i resoltes d'acord amb els termes i el procediment previstos en aquest règim d'accés especial aplicable. 2. En aquests casos, la Llei 19/2014, del 29 de desembre, i aquest decret únicament són d'aplicació supletòria". En atenció a aquesta previsió de supletorietat de l'LTAIPBG respecte del règim d'accés a la informació de la LAIA, i vist que la LAIA no preveu una via de reclamació de l'accés específica i equiparable a la que l'LTAIPBG regula en el seu article 39.1 per a la garantia d'accés a tota la informació pública, la GAIP considera admissibles les reclamacions per a l'accés a la informació mediambiental, considerant que el règim jurídic reforçat d'accés a la informació mediambiental no podria tenir menor ni més difícil garantia que la que el règim general de l'LTAIPBG estableix per a l'accés a qualsevol informació pública, i que per tant, la via de garantia del règim general d'accés a la informació de l'LTAIPBG resulta aplicable al règim especial d'accés a la informació de la LAIA per mor de l'aplicació supletòria expressament prevista a la disposició addicional primera.2 de l'LTAIPBG.

Així ho ve entenent la GAIP en diverses resolucions, entre les quals la Resolució 211/2017, de 27 de juny, que en el seu FJ primer s'expressa així: "La LAIA en cap moment no exclou aquesta possibilitat i la permet quan, al regular en el seu article 20 els recursos que es poden interposar contra les denegacions d'accés a informació ambiental, remet als recursos administratius previstos de forma general a la normativa de procediment administratiu comú "i altra normativa aplicable. Entre aquesta altra normativa aplicable s'ha d'incloure la normativa de transparència, que preveu expressament la seva aplicació supletòria en matèria d'accés a informació ambiental, com s'ha vist, i que qualifica a la reclamació davant els nous òrgans de garantia que contempla (com la GAIP, a Catalunya) com a substitutiva dels recursos administratius d'acord amb l'article 112.2 LPAC (article 23.1 LTAIPBGE). La possibilitat de comptar amb una via addicional, voluntària, ràpida i gratuïta de reclamació, davant un òrgan especialitzat i independent com la GAIP, que no exclou el recurs contenciós administratiu posterior, sembla a més plenament coherent amb la finalitat última de la LAIA i de les directives de la Unió Europea que aquesta transposa: proporcionar les màximes garanties al dret d'accés a la informació ambiental com a instrument de protecció del medi ambient. No tindria sentit que l'accés a una informació com l'ambiental, que ha comptat tradicionalment amb un règim d'accés especialment

reforçat, no gaudís del mecanisme bàsic de garantia davant la GAIP que l'LTAIPBG i l'LTAIPBGE reconeixen en cas que es vulgui accedir a qualsevol altre tipus d'informació pública”.

Justificada l'admissibilitat de la reclamació si ho fos en garantia d'un procediment d'accés a la informació sotmès a la LAIA, val a dir que, materialment, en la informació reclamada s'hi contindria, certament, informació mediambiental (ho serien les emissions a l'aire resultants d'accidents a les plantes químiques), però també hi haurà d'altra informació relativa a la seguretat industrial sotmesa al règim general d'accés. Potser per això, el DEC remet en unes ocasions a l'LAIA i en d'altres ocasions a l'LTAIPBG com a règim jurídic aplicable, i en tot cas, invoca sempre el límit relatiu a la seguretat pública, que tant una com altra llei preveuen (article 13.2.b LAIA i 21.1.a LTAIPBG), ambdues amb un efecte potencialment limitador de l'accés i no pas automàticament exclouent, requerint-ne la interpretació i aplicació restrictives i proporcionals a la finalitat de protecció del límit, prèvia justificació del dany derivat de l'accés i amb ponderació casuística de l'interès públic en la divulgació de la informació i dels drets confrontats (article 13.4 LAIA i articles 20 i 22 LTAIPBG).

La justificació que fa el DEC de l'aplicació al cas del límit relatiu a la seguretat pública es fonamenta en el pronunciament del Dictamen d'aquesta Comissió 1/2016, que afirma que no s'ha d'entendre circumscrit a instal·lacions o equipaments de seguretat, com comissaries de policia o presons, sinó que “també podria afectar la seguretat pública l'accés a informació específica de seguretat la difusió de la qual pugui fer més vulnerables persones determinades (com ara la localització de sensors o de sistemes d'alerta o de protecció de qualsevol tipus d'edificis, de locals o d'habitatges) o a informació relativa a construccions, equipaments o serveis que, per la seva significació, poden trobar-se en un major risc o vulnerabilitat d'agressions o atemptats (centrals d'energia, bancs, centres de salut, etc.). Considera el DEC que en aquesta darrera categoria també s'hi podrien incloure els establiments del sector químic sotmesos a la normativa d'accidents greus que es troben en un major risc d'agressions, els quals reben la consideració sector estratègic, d'acord amb la Llei 8/2011, de 28 d'abril, per la qual s'estableixen mesures per a la protecció d'infraestructures crítiques. I aquesta Comissió no ho qüestiona, perquè, efectivament, és adequat aplicar el límit relatiu a la seguretat pública en relació amb l'accés a la informació que fes vulnerables aquestes plantes a atacs terroristes o a robatoris de substàncies perilloses (plànols de la planta que incloguessin sistemes d'alarma i de vigilància, calendari i punts d'aprovisionament de substàncies perilloses, torns i personal de seguretat interior i exterior de l'establiment, detalls de les instal·lacions que identifiquessin la vulnerabilitat de les infraestructures o dels processos productius...).

Però el DEC no justifica de manera suficient aquesta afectació concreta de la seguretat pública derivada de l'accés que es reclama, més enllà d'afirmar que “la informació sol·licitada (expedients sobre accidents ocorreguts) guarda una íntima connexió amb la possible vulnerabilitat dels establiments afectats per aquests accidents atès que es conté informació sobre productes afectats

per l'accident; atemptats terroristes soferts, actuacions d'emergència executades". En aquesta escassa argumentació, no queda justificada la major vulnerabilitat dels establiments afectats derivada de l'accés a la informació sobre els productes afectats per l'accident o sobre les actuacions d'emergència executades arran d'ell, màxim, si tenim en compte que la informació sobre els productes perillosos que s'hi tracten i l'actuació davant d'una emergència és informació que ha de ser difosa proactivament al públic, en un règim equiparable al de la publicitat activa, d'acord amb l'article 15 del RDRAGSP, sens perjudici de la informació que també es pot sol·licitar i obtenir per la via de l'article 23 del mateix RDRAGSP. Així regula l'article 15 la informació al públic:

"1. La autoridad competente en cada caso, pondrá a disposición del público de forma permanente y también en formato electrónico, la información mencionada en el anexo III. La información se actualizará cuando resulte necesario, también con motivo de las modificaciones contempladas en el artículo 11.

2. En el caso de los establecimientos de nivel superior, la autoridad competente en colaboración con los industriales de los establecimientos, se asegurará también de que:

a) El público afectado, incluyendo el que se encuentre en todos los edificios y zonas de uso público, como escuelas y hospitales, y en todos los situados en las inmediaciones, a los efectos previstos en el artículo 9, reciba periódicamente, por el medio más adecuado y sin que tengan que solicitarla, información clara y comprensible sobre las medidas de seguridad y el comportamiento que debe adoptarse en caso de accidente grave.

Esta información incluirá como mínimo los datos a los que se hace referencia en el anexo III proporcionándose al menos cada cinco años y siendo actualizada cuando sea necesario, también con motivo de las modificaciones contempladas en el artículo 11.

b) El informe de seguridad esté a disposición del público cuando se solicite, sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo 23.3. A estos efectos, se pondrá a disposición del público un informe modificado, por ejemplo en forma de resumen no técnico, que incluirá información general sobre los peligros de accidente grave y sus efectos potenciales para la salud humana, los bienes y el medio ambiente en caso de accidente grave;

c) El inventario de las sustancias peligrosas esté a disposición del público cuando se solicite, sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo 23.3'.

L'annex III del RDRAGSP, de la seva banda, disposa en la part 1, per a tots els establiments, que s'ha de facilitar a la població l'explicació en termes senzills de l'activitat que s'hi duu a terme (part 1.c), els noms de les substàncies perilloses que existeixin a l'establiment, amb la classificació de perillositat, que puguin ocasionar un accident greu (apartat d), i per als establiments de nivell superior (part 2), a més, els perills derivats d'un accident greu per a la salut humana i per al medi ambient,

amb un resum dels principals tipus d'escenaris d'accident greu i de les mesures de control adoptades en previsió (apartat a) i la informació sobre el pla d'emergència exterior elaborat per al cas d'accident (apartat c)

Vista aquesta normativa, no queda justificat quin és el dany directe que es derivaria per a la seguretat pública de l'accés a la informació reclamada, perquè informar de les substàncies perilloses involucrades en un accident no desvetllaria informació que no hagi estat prèviament sotmesa a publicitat, d'acord amb l'article 15 i annex III RDRAGSP, ni tampoc es justifica que desvetllar l'actuació dels serveis d'emergència arran d'un accident hagi de produir un dany sobre la seva efectivitat, tenint en compte que la seva planificació ja està sotmesa al règim de publicitat de l'article 15 i annex III RDRAGSP, i en tot cas, no sembla que sigui informació que pugui quedar fora del dret d'accés reconegut a l'article 23 del mateix RDRAGSP per invocació d'un dany en la seguretat pública que ni s'ha identificat, ni s'ha quantificat, ni s'ha justificat de manera suficient.

Quant a la invocació que es fa sobre la vulnerabilitat derivada de l'accés a informació sobre atacs terroristes, novament s'ha de dir que, per si sola, no justifica la desestimació de l'accés als expedients que es reclamen. D'entrada, només afectaria als accidents derivats d'atacs terroristes, i no a tots els que es reclamen, i en tot cas, l'afectació es produiria només en relació amb la informació que efectivament fes més vulnerables els establiments a un nou atac terrorista, com ho serien els detalls operatius de l'atac que facilitessin la seva reiteració o afloessin els punts febles en la defensa de la planta petroquímica, però no a la resta d'informació de l'expedient que reflectís l'actuació de l'empresa en la notificació i contenció de l'accident derivat de l'atac, o de l'administració en la contenció de l'emergència i la protecció de la població un cop ocorregut.

En aquest sentit, cal tenir en compte que la ponderació de l'aplicació del límit s'ha de realitzar d'acord amb el test del dany (preàmbul de la Llei bàsica 19/2013, de transparència, accés a la informació pública i bon govern), el què obliga a tenir en compte, en primer lloc, que es produeixi un dany directament derivat de l'accés (i no se'n derivaria si, prèviament, la informació ja havia estat difosa al públic d'acord amb el règim de publicitat de l'article 15 RDRAGSP), però fins i tot quan aquest dany es produeixi derivat de l'accés, cal encara tenir en compte un segon element de ponderació: si l'interès públic en la difusió de la informació justifica aquest dany i fa prevalent l'accés a la informació. En aquest cas, l'interès públic en la difusió de la informació és molt rellevant, atesa l'afectació dels accidents petroquímics en la salut de les persones i en el medi ambient, el què fa que sigui especialment rellevant per a la finalitat de la transparència permetre l'accés a la informació que permeti avaluar el capteniment dels poders públics en l'exigència de transparència i diligència als establiments on s'ha produït l'accident, l'eficàcia dels serveis d'emergència que han actuat per contenir-lo, la informació a la població i l'aplicació de mesures de protecció de la seva salut, i la protecció del medi ambient.

Tenint en compte aquest interès públic prevalent en el retiment de comptes de l'actuació dels poders públics en matèria de seguretat industrial i de protecció civil i del medi ambient, així com la manca d'acreditació, concreció i justificació del dany efectivament derivat de l'accés que es produiria en les condicions de protecció dels establiments augmentant la seva vulnerabilitat, cal concloure que no queda suficientment justificada l'aplicació del límit relatiu a la seguretat pública per restringir l'accés als expedients complets relatius a accidents d'indústries petroquímiques; tampoc seria proporcionat aplicar-lo per restringir totalment i indiscriminadament l'accés als informes tècnics elaborats per l'Administració arran de l'accident, tot això sens perjudici que pugui resultar adequat i proporcionat eliminar de forma selectiva estrictament aquella informació que s'hi contingui la difusió de la qual suposi desvetllar febleses o vulnerabilitats dels establiments que comprometin la seguretat pública, permetent l'accés parcial a la resta, tal i com obliga l'article 25.1 LTAIPBG: "1. Si és aplicable algun dels límits d'accés a la informació pública establerts pels articles anteriors, la denegació d'accés només afecta la part corresponent de la documentació, i s'ha d'autoritzar l'accés restringit a la resta de les dades".

4. *Sobre la condició de periodista de la persona reclamant i la seva incidència en la ponderació del dret d'accés a la informació.*

Al·lega la Generalitat que la condició de periodista de la persona reclamant i el fet que demani la informació en l'exercici del periodisme d'investigació ha de ponderar-se com un argument més per a restringir-ne l'accés, considerant la difusió al públic de la informació que en seguirà, i posa com a exemple un article publicat pel periodista reclamant arran del darrer accident, en el què posava en dubte el mesurament de les emissions contaminants al medi ambient enregistrades per la Generalitat. La persona reclamant, de la seva banda, al·lega aquesta mateixa condició i la finalitat d'informar a la població com a element que reforça el seu dret a l'accés a la informació, i qüestiona que se li pugui demanar, com a periodista, una fe cega en les declaracions de les autoritats i empreses, sense permetre-li investigar accedint directament als expedients per poder contrastar la informació donada i comprovar si s'ha mentit. Recorda precedents internacionals en els què una investigació periodística ha tret a la llum pràctiques irregulars o perilloses de la indústria química i nuclear, i defensa el seu paper d'informador i el dret de la societat tarragonina a saber quins riscos ha assumit per la presència d'una indústria molt potent econòmicament però també molt perillosa.

En el procediment d'accés a la informació pública, l'article 22 LTAIPBG disposa l'obligació de tenir en compte les circumstàncies concretes de cada cas en l'aplicació dels límits, i en especial, la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. És per aquesta via que la condició de periodista i la finalitat de l'accés a la informació reclamada han de ser ponderades reforçant el dret d'accés, vist que existeix un interès públic en protegir el dret a rebre i difondre informació veraç, fins al punt que està garantit com a dret fonamental per l'article 22 de la

Constitució Espanyola (CE) i per l'article 10 del Conveni Europeu de Drets Humans, així com un interès privat del periodista reclamant en proveir-se d'informació veraç per poder exercir la seva professió. En aquest sentit, cal recordar la posició reiterada del Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH) en relació amb l'especial posició dels periodistes i els mitjans de comunicació com a "vigilants" (watchdog), que contribueixen a l'exercici del dret a donar i rebre informació i, en definitiva, al debat públic. (entre moltes, les SSTEDH *Bladet Tromso c. Noruega* (20 de maig de 1999), *Rosiianu c. Romania* (24 de juny de 2014), o *Magyar Helsinki Bizottsag c. Hongria* (8 de novembre de 2016).

Aquest dret fonamental a comunicar i rebre lliurement informació veraç de l'article 20.1.d CE està essencialment orientat a assegurar una institució pública cabdal, com ho és l'opinió pública lliure, encara més rellevant si, com en aquest cas, es connecta amb informació sobre amenaces per a la salut de les persones i per al medi ambient derivades d'accidents de la indústria química, sotmesa al control, inspecció i vigilància de l'administració. Per tant, resulta indubtable que la finalitat d'investigació periodística al·legada per la persona reclamant juga, en aquest cas, reforçant el dret d'accés a la informació, i no pas restringint-lo. Això no implica que sigui un dret il·limitat i incondicionat, però sí significa que les limitacions que s'hi imposin han d'estar especialment justificades i han de ser proporcionades, tenint en compte la finalitat d'informar per a la qual es demana l'accés, l'interès públic en protegir el dret a la informació i a la llibertat d'expressió, i l'interès de la població en rebre informació veraç i formar-se la seva opinió lliure sobre l'actuació dels poders públics en el control i vigilància de la seguretat industrial al sector químic de Tarragona, la protecció civil de la població i la preservació de la qualitat de l'aire després d'un accident.

5. *Altres límits a l'accés invocats en les al·legacions de les empreses afectades*

La GAIP ha traslladat la reclamació d'accés a les empreses afectades, per tal que puguin fer les al·legacions que considerin adequades a la defensa dels seus drets i interessos en aquest procediment. Els ha demanat que es pronunciïn sobre la pretensió principal, d'accés als expedients complets, i sobre la pretensió subsidiària, d'accés als informes i a la relació d'accidents amb la constància de l'empresa, la data, el número d'expedient i la causa categoritzada de l'accident. Això ha motivat que diverses de les empreses afectades hagin volgut accedir prèviament al contingut de la informació reclamada, cosa que s'ha facilitat a través del DEC entenent que, malgrat que produïa un retard considerable en la tramitació del procediment, els permetia identificar si existia informació l'accés a la qual els perjudicats, i fixar i argumentar la seva posició en aquest procediment.

Les al·legacions rebudes, reproduïdes als antecedents d'aquesta Resolució, apunten a nous límits a l'accés no invocats pel DEC, que seguidament es valoren:

I. L'empresa COVESTRO SL s'oposa a l'accés invocant els límits següents:

a) protecció de dades personals: COVESTRO SL invoca la protecció de les dades personals referides a infraccions i sancions recordant que es requereix aportar-ne el consentiment, i afirma que “Atès que la notificació que hem rebut no indica que la sol·licitud d'informació a què aquella es refereix s'hagi acompanyat del consentiment exprés que la llei demana, caldrà denegar la informació sobre la qual no es compleixi aquest requisit”. Aquesta apreciació és adequada a dret sempre que s'identifiqui una persona física amb una infracció, el què es pot contenir en els expedients, però no necessàriament. Cal tenir en compte que el què es reclama és l'accés a expedients derivats d'accidents, que no tenen per què concloure amb la responsabilitat infractora de l'empresa, però si realment en la informació s'hi continguessin dades que permetessin identificar una persona física com a responsable d'una infracció, caldria eliminar-ne la referència directa o indirecta a la seva identitat. Pel que fa a la resta de dades personals, el seu accés s'ha de regir pel règim de ponderació de l'article 24.2 LTAIPBG atenent a si són rellevants, necessàries i adequades per a la finalitat d'investigació de l'actuació dels poders públics, el què exclouria la identificació de persones afectades per l'accident o de treballadors dels centres. En canvi, s'ha de permetre l'accés a les dades identificatives del personal de l'Administració (nom i càrrec dels què signen els informes o comunicacions incloses a l'expedient), d'acord amb l'article 24.1 LTAIPBG.

b) prevenció, investigació i sanció dels il·límits penals, administratius o disciplinaris: Invoca també COVESTRO SL que el límit relatiu a la prevenció, investigació i sanció dels il·límits penals, administratius o disciplinaris comporta que “els procediments sancionadors que es trobin en tràmit, i per tant, no s'hagin resolt, no podran ser divulgats. Tampoc podran ser divulgats els procediments sancionadors que han estat arxivats”. Val a dir que l'objecte d'aquesta reclamació són els expedients conformats amb la investigació d'accidents, que no sembla que hagin de contenir l'expedient sancionador que eventualment se n'hagi derivat, si és el cas, que segurament tindrà una identitat pròpia i diferenciada. Quant a les dades de la investigació que es continguin en els expedients reclamats, que majoritàriament no es connectaran amb una infracció sinó amb un accident fortuït o provocat per tercers, només podrien quedar afectades per aquest límit en la mesura en què l'accés a la informació per judiqués de manera real i efectiva la investigació (article 21.1.b LTAIPBG) ja que, d'acord amb la Memòria del Conveni 205 del Consell d'Europa sobre l'Accés als Documents Públics (CEADP) que constitueix el precedent normatiu inspirador de les legislacions de transparència estatal i catalana, la finalitat d'aquest límit d'acord amb la qual s'ha d'aplicar és evitar que l'accés a la informació afectada pugui obstaculitzar les investigacions, destruir proves o sostreure els delinqüents de l'acció de la justícia, el què no és possible quan la investigació ja ha clos, com serà la majoria dels casos tenint en compte que es demanen els expedients dels accidents ocorreguts des del 1975.

c) Informació auxiliar o interna: Al·lega COVESTRO SL que “tampoc formaria part de la informació d'accés públic les referides a informació que tingui caràcter auxiliar o de suport com la continguda en notes, esborranys, opinions, resums, comunicacions i informes interns o entre òrgans o entitats

administratives". En aquest cas, no es tracta d'un límit a l'accés, sinó que es fa referència a una causa d'inadmissibilitat de la sol·licitud d'informació en els termes en què la redacta la llei estatal, i no pas en els termes més restrictius en què es conté en l'article 29.1 LTAIPBG que és d'aplicació a aquest cas ("notes, esborranys, resums, opinions o qualsevol document de treball intern sense rellevància o interès públic"). En tot cas, més enllà de fer notar que caldria acreditar l'absència de rellevància o d'interès públic per a la finalitat d'investigació periodística de la informació que es pretén inadmetre, el cert és que aquest no és el moment processal per plantejar-ho, ni és tampoc és l'empresa al·legant el subjecte adient per fer-ho, ja que correspon a l'Administració declarar la inadmissió de la sol·licitud dins del termini per resoldre, i no ho va fer, de manera que ara resulta extemporani plantejar-ho.

d) secret empresarial i propietat industrial: Conclou CAVESTRO SL argumentant que "D'acord amb l'article 14 de la ja esmentada Llei de l'Estat 19/2013, els articles 21 i 22 de la Llei 19/2014, i l'article 13.2.e 3 de la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la que es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient, la divulgació de les sancions imposades per les infraccions mediambientals, així com les autoritzacions e informes d'inspeccions mediambientals, han de respectar el principi de proporcionalitat i no poden revelar secrets empresarials, propietat intel·lectual i o industrial de les empreses afectades. Per aquest motiu serà necessari analitzar la informació que es troba als expedients sol·licitats i determinar-se l'exclusió de la informació que sigui secret empresarial i/o comercial, i/o, propietat intel·lectual i/o industrial, la divulgació de la qual podria causar un greu perjudici per a l'empresa involucrada. Als efectes oportuns, declarem que no donem consentiment a la divulgació de les informacions sensibles que entrin dins de les categories aquí esmentades Totes aquestes limitacions s'apliquen indistintament tant a l'accés total a l'expedient de l'accident, l'accés parcial només a l'informe tècnic sobre l'accident elaborat per l'administració com a l'accés parcial només a la relació d'accidents amb indicació de l'any/empresa/descripció categòrica de l'accident i a l'índex dels expedients. Per tot el que aquí s'ha posat de manifest, sense que tot això s'hagi d'entendre com una oposició sinó com una limitació de la informació a ser proporcionada, integrada en la pròpia Llei de Transparència i que serveix de garant dels nostres drets com a part interessada i afectada pel lliurament de la informació requerida en l'expedient". D'entrada, cal recordar novament que l'objecte d'aquesta reclamació no són ni els expedients sancionadors ni les autoritzacions ni els informes d'inspeccions mediambientals, als què es refereix l'al·legació, sinó els expedients conformats arran d'un accident en una instal·lació química, i per tant, només es valoraran les al·legacions que hi facin referència com a pertinents al cas.

En segon lloc, cal advertir que la sola referència a un límit o perjudici no justifica la seva aplicació, i que correspon a qui l'invoca per restringir el dret d'accés concretar la informació que se'n troba afectada i justificar el perjudici que li ocasiona. Precisament amb aquesta finalitat s'ha obert un tràmit d'accés a la informació reclamada per a les empreses afectades que ho han demanat, i en tot cas, és

exigible que si després de consultar-la s'invoca un límit, es tingui més precisió a l'hora de concretar la informació que la perjudicaria i el dany concret que li causaria. Per tant, la referència genèrica i inconcreta que es conté en aquesta al·legació a què s'ha d'excloure de l'accés aquella informació que sigui secret empresarial o comercial o propietat intel·lectual, sense cap concreció de quina ho és ni justificació del dany, no es pot acceptar per justificar, sense més, la desestimació de l'accés, perquè l'article 20.3 LTAIPBG exigeix que es motivi l'aplicació d'un límit raonant degudament les causes que en fonamenten l'aplicació. Així es desprèn, igualment, de la jurisprudència del Tribunal Suprem, que ha consolidat el criteri d'exigir que es sigui molt restrictiu en la interpretació de les causes legals que permeten limitar el dret d'accés a la informació, vista l'amplitud del seu reconeixement i regulació legal (entre d'altres, STS 1547/2017, de 16 d'octubre de 2017, RCA 75/2017), i d'exigir la motivació casuística i detallada per qui en pretén la limitació, de forma que només resultaria adequat limitar el dret d'accés quan concorri algun dels supòsits legalment previstos "que aparezca debidamente acreditado por quien lo invoca y resulte proporcionado y limitado por su objeto y finalidad" (STS 1565/2020, de 19 de novembre de 2020, RCA 4614/2019). Precisament per la manca de detall en l'especificació del dany ocasionat per l'accés a la informació i la justificació casuística de l'aplicació del límit invocat, el TS resol desestimar el recurs de la Comissió Nacional del Mercat de Valors (CNMV) contra la Resolució del Consejo de Transparencia y Buen Gobierno que estimava l'accés a una informació al què la CNMV s'oposava invocant genèricament el caràcter confidencial que li atribuïa la llei: "Si la CNMV consideraba que algún dato estaba protegido por el secreto profesional o podría suponer un perjuicio para terceros, debería haberlo justificado de forma expresa y detallada, explicado las razones válidas por las que dicha información tenía tal carácter, pues como hemos señalado en precedentes sentencias, la aplicación de los límites al acceso a la información requiere su justificación expresa que permita controlar la veracidad y proporcionalidad de la restricción establecida. La CNMV, que no accedió a la petición de información en aplicación de la LMV se limita a insistir en el carácter confidencial de toda la información de supervisión e inspección, en una concepción errónea de la norma sin incluir ninguna explicación adicional sobre el pretendido peligro para el secreto comercial" (STS 1565/2020, de 19 de novembre de 2020, RCA 4614/2019).

II. Miasa Logística, SL. s'oposa a l'accés reclamat exposant que "la difusió de l'expedient relatiu a l'accident que ens afecta, no s'ha de permetre, en tant que l'article 21.1 b) i d) de la Llei 19/20214, del 29 de desembre de la Generalitat de Catalunya, protegeix el nostre dret a no veure'ns perjudicats per la possible publicitat del contingut de l'expedient tot tenint en compte que no hem estat informats de quin serà el destí final que se li donarà per part del periodista denunciant". Els límits invocats fan referència a la investigació i la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries (article 21.1.b LTAIPBG) i a la igualtat de les parts en procediments judicials (article 21.1.d LTAIPBG), i es justifiquen, d'una banda, en què encara està pendent de resoldre per part del DEC un expedient sancionador "que, si bé no esta directament vinculat a l'accident, en la seva tramitació es va incloure

per part dels inspectors que varen intervenir informació vinculada amb l'incendi", i de l'altra, en què "encara s'està pendent de liquidar amb la companyia d'assegurances els danys ocasionats a la mercaderia de tercers i a instal·lacions de la pròpia companyia, el que provoca l'anunci per part de clients d'interposició de reclamacions judicials. La difusió de la informació relativa a l'accident patit en les nostres instal·lacions, en aquests moments, pot perjudicar les negociacions i, en tot cas, la posició de la companyia o de la seva asseguradora en els fronts oberts i pendents de tancar". En relació amb el primer límit invocat (article 21.1.b) cal dir que, com reconeix el mateix al·legant, el què es manté obert encara és un procediment sancionador derivat de l'expedient relatiu a l'accident que ni tan sols està directament vinculat a ell, i no l'expedient de la gestió de l'accident, que és el què aquí es reclama, sense que s'acrediti que l'accés a l'expedient de l'accident pugui perjudicar la investigació, ja finalitzada, o la potestat sancionadora de l'Administració per al càstig efectiu d'una infracció comesa, si es demostra, que és el què realment protegeix aquest límit.

Quant al límit de l'article 21.1.d, tampoc s'acredita per l'al·legant la premissa major (que existeixi un procediment judicial en el què es confronti l'al·legant amb l'administració o amb la part reclamant) ni la premissa derivada, però igualment necessària (que l'accés a l'expedient de la investigació pugui suposar un desavantatge per a l'al·legant desequilibrant la seva posició en front de l'altra part litigant). Si no existeix cap procediment judicial en curs, i la informació que es reclama no s'ha elaborat per a la defensa de part en aquell litigi, no resulta aplicable materialment el límit invocat. L'empresa sembla referir-se a un perjudici en la posició de la seva companyia asseguradora davant d'eventuals futures reclamacions patrimonials d'afectats per l'incendi que es poguessin presentar, el què no es pot subsumir en cap dels límits invocats (si de cas, podria connectar-se amb la protecció dels interessos econòmics i comercials no ja de l'empresa al·legant, sinó de la seva companyia asseguradora) i restaria encara pendent de justificar amb major detall quina informació concreta podria comportar tal perjudici, i justificar que la protecció del seu interès particular ha de ser prevalent a la protecció de l'interès públic en l'accés a la informació sobre un accident greu en un establiment de substàncies perilloses. En aquest sentit, cal insistir en l'exigència de la jurisprudència del Tribunal Suprem en la justificació suficient del perjudici que s'invoca, també quan el límit fa referència als interessos econòmics o comercials: "Asimismo, la posibilidad de limitar el derecho de acceso a la información no constituye una potestad discrecional de la Administración o entidad a la que se solicita información, pues aquél es un derecho reconocido de forma amplia y que sólo puede ser limitado en los casos y en los términos previstos en la Ley; de manera que limitación prevista en el artículo 14.1.h) de la Ley 19/2013 no opera cuando quien la invoca no justifica que facilitar la información solicitada puede suponer perjuicio para los intereses económicos y Comerciales" (STS 3530/2017, de 16 d'octubre de 2017)

III. L'empresa BASF Espanyola S.L.U. invoca també el límit relatiu a la protecció de dades personals que protegiria la identitat de les persones físiques involucrades en l'accident, i argumenta que

permetre l'accés total a l'expedient o a l'informe tècnic elaborat per l'administració "pot vulnerar els drets de protecció de les dades personals de les persones físiques implicades, ja que la divulgació de la informació abans citada se les podria reconèixer i identificar; però, entenem, que de la part de la sol·licitud d'accés a la informació realitzada que pot ser estimada sense vulnerar els drets abans comentats és la relativa a l'accés parcial sol·licitat pel què fa a la relació dels accidents amb indicació de l'any, empresa implicada, i la descripció categòrica de l'accident. Reiterem que la divulgació i l'obligació de publicitat no vulneri el principi de proporcionalitat d'acord amb l'article 22 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i no perjudiqui els límits previstos en la legislació, trobant-se entre ells la protecció de dades personals de les persones físiques implicades en els accidents, fet que podria esdevenir una vulneració a la protecció de dades personals. Addicionalment, sol·licitem que se'ns doni accés i se'ns envii còpia de la informació i/o documentació relativa a BASF Española S.L.U. que s'aporti al sol·licitant, en exercici del nostre dret d'accés a la informació pública d'acord amb allò previst a l'article 12 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern". Finalment demana a la GAIP: "que havent presentat aquest escrit en el degut temps i fora s'admeti i tingui per efectuades les presents al·legacions i, sobre la base dels motius que el fonamentem, s'estimi parcialment la Reclamació 58/2021 i s'estimi la nostra sol·licitud de ser informats sobre la informació pública relacionada amb BASF Española S.L.U a la que el peticionari tingui accés". No es deriva, doncs, de l'escrit de BASF la seva oposició a l'accés, ja que no identifica ni justifica un dany en l'empresa derivat de l'accés; solament invoca la necessària protecció de les dades personals que figurin de persones involucrades en l'accident, el què ja s'admet com a límit a l'accés a l'apartat I. a) d'aquest fonament jurídic.

IV. L'empresa CATOR presenta les al·legacions següents: "sol·licita que es tingui en consideració la petició d'accés a la informació (d'acord amb l'article 21 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern) concretament l'opció: - Accés parcial només a la relació d'accidents amb indicació de l'any/empresa/descripció categòrica de l'accident, així com un índex dels expedients. L'empresa al·lega que els accidents ocorreguts a l'empresa des de la seva posada en marxa en 1993, no han sigut responsabilitat directa de l'empresa per una mala gestió ni incompliment de normativa, i per això considera, que la informació que es doni no es pugui fer un ús mal intencionat de part en contra dels interessos de la companyia". No s'invoquen, doncs, límits a l'accés, ni es justifiquen danys concrets derivats de la informació, més enllà del perjudici eventual fruit d'un ús malintencionat, i expressament queda descartada la possibilitat que se'n desprenguin dades que identifiquin una persona física amb una infracció administrativa, vist que es nega qualsevol incompliment de la normativa. Per tant, més enllà de quedar clara la preferència de CATOR perquè l'accés es limiti a la relació d'accidents, no s'oposen límits legals a l'accés als expedients complets o als informes tècnics.

V. l'empresa IQOXE presenta les al·legacions següents:

a) Considera que la sol·licitud d'accés a la informació pública és imprecisa i qüestiona que existeixi un expedient de l'accident, com es sol·licita. Reprodueix les al·legacions d'imprecisió que va fer en relació amb una reclamació anterior d'informació relacionada amb l'expedient d'un accident en concret, i demana que la GAIP apliqui el criteri que aleshores va adoptar, de retrotreure el procediment per demanar la concreció prèvia de la sol·licitud, que va considerar aleshores excessivament imprecisa. En relació amb aquesta objecció, cal dir que el precedent indicat per l'al·legant (Resolució 205/2021) es fonamenta en una imprecisió de la sol·licitud atesos els termes en què es formulava, que són sensiblement diferents a la que aquí es reclama: en primer lloc, aquella presentava una imprecisió temporal (demanava la informació existent a partir del dia en què s'aixequés el secret de sumari); en segon lloc, tenia una imprecisió material, ja que si bé el títol demanava l'expedient complet de l'accident, en el text de la sol·licitud es demanava qualsevol informació que hi estigués relacionada, fent referència fins i tot a informes evacuats per al debat en seu parlamentària, que no eren previsiblement part dels expedients administratius, de manera que, efectivament, resultava imprecís quin era l'objecte de la sol·licitud. En aquest cas, tanmateix, la sol·licitud és més precisa (expedients sobre accidents a les indústries químiques des del 1975) i en tot cas el DEC no sembla tenir cap dubte per identificar la informació que es reclama, vist que en el marc de la mediació va aportar a la GAIP la relació d'expedients numerats relacionats amb cada accident dels darrers anys.

b) Considera que la GAIP ja s'ha pronunciat sobre l'accés a l'expedient relatiu a un accident relacionat amb aquesta empresa química, en resoldre la Reclamació 470/2020, "sobre el qual no ens consta cap mena de recurs, per tant, és ferma, i que aprecia que l'accés a la informació sobre la planta petroquímica xoca frontalment amb determinats límits, entre els quals està el relatiu a la seguretat industrial.", del què en conclou que "la reclamació s'ha de desestimar íntegrament aplicant els mateixos límits ja apreciats per la GAIP. En aquest sentit, es recorda que les resolucions de la GAIP són executives i vinculen l'Administració. Per tant, aquest Departament ha de rebutjar la petició d'informació que s'interessa, sobre la base del criteri consolidat de la GAIP". Es demana, doncs, la desestimació de l'accés per entendre que ja existeix un pronunciament al respecte de la GAIP, que seria ferm, respecte de l'accés a determinada informació de la seva empresa, sense recordar o tenir en compte que aquella Resolució no defineix un posicionament de la GAIP contrari a l'accés a qualsevol informació relacionada amb aquestes empreses del sector químic i els accidents que hi ocorrin, com es demostra pel fet que també existeixen precedents estimant l'accés d'un periodista a les sancions imposades a les empreses químiques (l'al·legant, entre d'altres) que també es ferma: la Resolució 627/2020, de 5 de novembre, que estima la Reclamació 414/2020, que pondera així les

circumstàncies del cas: “... En la lògica dels criteris establerts per l'article 22 LTAIPBG per a la ponderació i aplicació dels límits legals a aquest dret (“els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació”), en aquest cas, a més del dret d'accés a la informació pública regulat per l'LTAIPBG, també hi concorre un altre interès públic destacat, com és l'elaboració i difusió d'informació veraç sobre les qüestions d'interès públic, que constitueix una prestació essencial en tota societat democràtica. Cal tenir en compte que la sol·licitud d'informació pública de la qual deriva la Reclamació es presenta en un moment en el que la ciutadania, especialment a l'entorn de Tarragona, ha estat sacsejada per la notícia un accident molt greu, amb pèrdua de vides humanes, ocorregut en una indústria petroquímica d'aquell entorn, fet que sens dubte justifica que sigui d'interès públic la informació sobre els controls i garanties previstos i aplicats a aquesta mena d'indústries(...) és procedent concloure que la ponderació del dret d'accés a la informació sol·licitada amb els drets i interessos que propugnen la seva protecció s'ha de resoldre favorablement a l'accés sol·licitat, tant pel dret reforçat que ostenta la reclamant en tant que periodista que exerceix el dret a la informació de l'article 20 de la Constitució, a més del d'accés a la informació pública de l'LTAIPBG, com pel fet que la protecció de la confidencialitat invocada sobre la base de l'article 8.8 de la Llei de seguretat industrial, en els termes que és definida per aquest precepte, convida a presumir que els danys que pot provocar la difusió de la informació serien relatius o de caire menor”).

La ponderació dels límits a l'accés que realitza aquesta Comissió en cada Resolució és, per expressa previsió legal, casuística, és a dir, que és el resultat de l'anàlisi de la seva eventual aplicació cas per cas atenent les circumstàncies específiques, la finalitat de l'accés i els interessos públics i privats que hi concorren (articles 20.2 i 22.1 LTAIPBG i 13.4 LAIA). Per tant, el resultat de la ponderació del límit pot i ha de ser diferent si les circumstàncies que envolten la petició d'accés ho són. En el precedent citat per l'al·legant, la persona reclamant era una entitat ecologista que, tal i com es justificava en la Resolució 695/2020 citada, no ostentava un dret reforçat d'accés ni un interès prevalent en l'accés, a la vista de què no es demanava informació ambiental sinó de seguretat industrial (FJ4 “...El cas és, però, que el procediment sobre el qual es demana informació no té naturalesa ambiental, sinó enterament de seguretat industrial, finalitat que no està ni tan sols prevista als estatuts de l'entitat reclamant i sobre la qual no ha acreditat experiència ni coneixements específics; en aquestes circumstàncies, l'entitat reclamant no presenta la idoneïtat que pugui dur a pressuposar la concurrència d'un interès superior que justifiqui la prevalença del dret a la informació”). També era diferent la informació sol·licitada, i la finalitat de l'accés, i per això, la GAIP resolvia que “en atenció a les finalitats de l'accés, combinades amb la idoneïtat de l'entitat reclamant, en aquest cas és procedent donar prevalença al límit per damunt del dret d'accés a la informació pública”. Aquell

pronunciament, doncs, era resultat de la ponderació casuística del cas, com s'expressa al llarg de tota la Resolució, i no pot tenir l'efecte de cosa jutjada que pretén l'al·legant per determinar la desestimació d'aquesta reclamació, que, si de cas, presenta una major semblança quant al subjecte actiu i els interessos públics i privats que hi concorren amb la Resolució estimatòria 627/2020, de 5 de novembre.

c) invoca el límit relatiu a la seguretat pública (art. 21.a LTAIPBG), perquè són dades i informació relatives a un establiment d'alt risc i nivell superior segons el Reial Decret 840/2015. Al respecte de l'aplicació d'aquest límit, es donen per reproduïdes les consideracions fetes al fonament jurídic 3 d'aquesta Resolució, admetent la seva aplicació limitant parcialment l'accés a aquella part de la informació que, efectivament, es justifiqui que pot provocar una situació de vulnerabilitat de les plantes químiques, però rebutjant que la sola condició de risc de l'establiment per les substàncies perilloses que s'hi tracten pugui justificar l'exclusió global i genèrica de tota la informació que faci referència a l'actuació dels poders públics en cas d'un accident.

c) Invoca el límit relatiu a la investigació o la sanció de les infraccions penals, administratives o disciplinàries (art. 21.b LTAIPBG), perquè existeix un procediment penal obert sobre els fets que motiven la petició. El fet que existeixi un procediment penal per dirimir les eventuais responsabilitats de l'empresa en l'accident no justifica, per sí sol, l'aplicació d'aquest límit, si no és que la investigació judicial està sota secret de sumari, que no sembla ser el cas. Novament cal recordar que el bé jurídic protegit pel límit de l'article 21.1.b LTAIPBG és la capacitat investigadora i la potestat sancionadora de l'administració, i no pas els drets dels tercers afectats per la investigació, de manera que és procedent desestimar la invocació de l'article 21.1.b LTAIPBG en benefici de la part investigada al·legant per justificar la desestimació de l'accés.

c) Invoca el límit relatiu a la protecció d'altres drets privats legítims (art. 21.f LTAIPBG), per les possibles afectacions reputacionals per a la societat mercantil que podria suposar al divulgació d'informació sobre un accident sobre el qual hi ha obert un judici penal: "Per tant, aplicant aquest judici de proporcionalitat al nostre cas, considerem que cal denegar l'accés a la informació, atès que davant l'interès d'un particular d'obtenir documents relatius l'accident de la planta petroquímica, ha de prevaldre el límit relatiu a la investigació penal oberta sobre aquests fets [art. 21.1.b) Llei 19/2014] així com el dret d'aquesta part a que no es comprometi ni difongui il·legítimament informació de caràcter reservat que pot afectar a la reputació d'IQOXE [art. 21.f) Llei 19/2014]." L'al·legació, en els seus propis termes, s'oposa a què s'afecti negativament la reputació de l'empresa amb la difusió "il·legítima" d'informació "de caràcter reservat", el què ens situa en un supòsit en el què han de concórrer dos premisses: la primera, que la informació tingui el caràcter de reservada per llei, que és com l'article 21.2 LTAIPBG exigeix que es prevegi aquesta reserva, el què s'avaluarà en l'apartat següent; i la segona, que l'accés a la informació no estigüés emparat (legítimat) pels termes i

condicions d'accés establerts en aquesta Resolució per la GAIP, el què cal descartar sobre la confiança que l'Administració actuarà amb diligència en l'execució d'aquesta Resolució. En tot cas, ni la invocació de la presumpció d'innocència que fa l'al·legant, ni els precedents de resolucions que cita, referits tots ells a supòsits diferents, no aporten el què se li demana en les al·legacions, que és la concreció i justificació específica del dany que es deriva de l'accés, més enllà de formulacions genèriques com les què fa l'al·legant, que perfectament es poden revertir en sentit contrari, tenint en compte que l'accés a la informació reclamada no té per què afectar negativament la reputació de les empreses químiques que s'han vist involucrades en una accident, sinó que pot servir, precisament, per reforçar-la si permet constatar que ha actuat amb diligència davant d'un accident fortuït o d'un atac terrorista, complint adequadament amb les obligacions d'avís i d'informació a l'administració i aplicant correctament el pla d'emergència, si escau.

d) Invoca el caràcter de confidencial de la informació, segons una norma de rang legal (art. 21.2 LTAIPBG), que és la Llei 9/2014, del 31 de juliol, de la Seguretat industrial dels establiments, les instal·lacions i els productes. En relació amb aquesta al·legació, cal reiterar que el què preveu aquesta normativa és la confidencialitat de les dades del Registre d'Agents de la Seguretat Industrial de Catalunya regulat al seu article 8, preveient que només es poden difondre les relatives a sancions fermes imposades a agents de la seguretat industrial mentre duri l'execució de la sanció, així com la protecció de les dades personals, del què se'n desprendria, a sensu contrari, que la resta d'informació del Registre no queda afectada per la confidencialitat, sinó pel principi de publicitat del Registre establert a l'apartat 8 d'aquell mateix article. Per tant no es pot invocar el caràcter reservat de determinada informació del Registre d'Agents de la Seguretat (sancions no fermes o ja executades, que no es reclamen, i dades personals, la desestimació de les quals ja s'ha establert) per excloure de l'accés qualsevol altra informació relacionada amb els titulars dels establiments, les instal·lacions o els productes als què l'article 7.1.a atribueix la condició d'agents de la seguretat industrial, i en aquest cas, per determinar l'exclusió absoluta del dret d'accés sobre l'expedient relatiu a la gestió d'un accident químic, sense justificar que la previsió legal de confidencialitat afecta, efectivament, a la totalitat de la informació que s'hi conté, ni acreditar i concretar el dany efectiu i directament derivat de l'accés a aquesta informació que s'ocasionaria a l'empresa.

e) Invoca el límit del secret industrial (art. 21.g LTAIPBG), perquè en la informació sol·licitada existeixen referències a productes, maquinària i logística protegida pel secret industrial, que quedarien emparades pel límit relatiu a la propietat intel·lectual. El cert és, però, que més enllà de la declaració de secret industrial, i de la invocació d'un seguit de resolucions de la GAIP en què es pondera aquest límit, no es justifica ni tan sols mínimament (com requereixen aquestes mateixes Resolucions citades per l'al·legant) que, efectivament, es tracti de secrets industrials, tal i com s'afirma tan categòricament en la seva al·legació: "Doncs bé, atesa la documentació requerida, resulta evident que estem davant d'informació pública que pivota sobre una sèrie de dades i

d'informacions protegides pel secret industrial IQOXE. Accés total a un suposat expedient de l'accident —i, per extensió, als expedients des de 1975— suposaria l'accés a una sèrie de dades i indicacions especialment protegides per la normativa per constituir el secret industrial d'aquesta empresa, tals com maquinària que s'utilitza, productes que es fan servir i models de negoci que formen part del secret empresarial i industrial que emparen en aquesta part." "No hi ha dubte que tota la documentació esmentada a l'al·legació prèvia i de la qual se n'ha sol·licitat l'accés resta subjecte al secret industrial de IQOXE." D'entrada, cal dir que en la informació que es reclama, relativa a l'actuació arran d'un accident, no és previsible que es contingui cap informació sobre el model de negoci; s'hi pot contenir, efectivament, referències als productes involucrats en l'accident, el què no sembla i, en tot cas, no es justifica per l'al·legant, que reuneixi els requisits de la Directiva (UE) 2016/943, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2016, en el seu article 2: ser informació secreta i desconeguda no ja pel públic, sinó pels cercles econòmics involucrats (és a dir, per les empreses químiques competidores), que sigui una informació que tingui un valor comercial precisament pel seu caràcter secret, i que s'hagi sotmès per l'empresa a mesures de seguretat per mantenir-la en secret. Quant a la maquinària, l'accés només podria desvetllar un secret industrial en la mesura en què la informació reclamada contingués detalls tècnics d'un disseny industrial propi i exclusiu de l'empresa, que no estigui en el mercat i sigui desconegut pels competidors i que l'empresa hagi protegit la seva propietat intel·lectual, per exemple, amb una patent, i hagi maldat per mantenir-los en secret, el què és improbable amb aquest grau de detall en un informe tècnic d'un accident, però no es pot descartar. Si existeix aquesta informació en els expedients reclamats, caldrà excloure-la de l'accés.

Acaba al·legant IQOXE que ja consta publicada informació suficient relativa al seu accident, i fins i tot se n'ha celebrat un debat monogràfic al Parlament de Catalunya, per la qual cosa sosté que l'interès públic en la informació està ja garantit i satisfet. Respecto d'això, cal dir que el fet que ja s'hagi publicat molta informació al respecte d'aquest accident no és un element que jugui en contra de l'accés reclamat, com pretén l'al·legant, sinó que, ben al contrari, juga al seu favor, perquè, d'una banda, minimitza, si no anul·la, el dany efectivament derivat de l'accés, en la mesura en què la informació ja hagi estat prèviament difosa o coneguda; i de l'altra, el fet que els mitjans de comunicació i la pròpia Cambra parlamentària hagin considerat d'interès per a l'opinió pública difondre i debatre aquesta informació confirma que és d'interès periodístic, tal i com invoca el periodista reclamant per justificar la prevalença del seu dret d'accés. I, en tot cas, el criteri de l'empresa al·legant al voltant de la suficiència de la informació ja proporcionada a l'opinió pública no pot justificar la desestimació pretesa, en tant que el dret d'accés a informació pública no està condicionat al desconeixement previ de la informació (molta d'ella serà fins i tot d'obligada publicitat activa al portal de transparència, o de preceptiva publicació en els diaris oficials), sinó que està garantit i blindat per l'LTAIPBG sobre la base del caràcter objectivament públic de la informació

(article 2.b LTAIPBG), sense que es requereixi major motivació ni justificació de l'interès en obtenir-la (article 18.2 LTAIPBG), i la seva desestimació només es pot justificar per la prevalença d'un límit legal a l'accés (article 20.1 LTAIPBG), sense que pugui quedar condicionada al judici particular d'oportunitat o de necessitat de proporcionar-la, ni de l'Administració ni dels tercers afectats, vista l'expressa prohibició de discrecionalitat establerta a l'article 20.3 LTAIPBG.

Conclou IQOXE sol·licitant la desestimació de la reclamació, o la seva retroacció, i que es tingui per formalitzada la seva oposició a l'accés.

VI. L'empresa Carburos Metálicos, S.A. presenta al·legacions demanant la suspensió del termini per a resoldre per possibilitar la consulta prèvia de la informació a Carburos Metálicos als efectes que pugui presentar les al·legacions corresponents (el què ja va ser concedit) i en el mateix escrit formula ja la petició de denegació de l'accés en relació amb l'accident que l'afecta, invocant els límits dels articles 21.1.b) LTAIPBG (investigació i sanció d'infraccions); 14.1.h) de la Llei estatal 19/2013 (interessos econòmics i comercials) i 23 i 24 de la Llei 19/2014 (protecció de dades personals). En relació amb el primer (investigació i sanció d'infraccions) i el darrer (protecció de dades personals) es donen aquí per reproduïdes les valoracions fetes en al·legacions anteriors, que ja els invocaven. Quant al límit relatiu a la protecció dels interessos econòmics i comercials de la legislació bàsica estatal, que no es reproduïx en la legislació catalana però que aquesta Comissió ve admetent per la via de la seva integració en el límit relatiu drets privats legítims de l'article 21.1. f LTAIPBG, cal recordar novament que la sola invocació del límit amb la invocació genèrica de què la divulgació dels detalls de l'accident impactaria en la seva imatge empresarial i perjudicaria la seva relació amb els clients i proveïdors, no justifica el dany concret que produeix en aquests interessos econòmics i comercials de l'empresa, màxim si tenim en compte que ja és públicament conegut l'accident i moltes de les circumstàncies que l'envolten, i a falta d'aquesta concreció i justificació del dany derivat directament de l'accés per a les seves relacions amb clients i proveïdors que hauria d'aportar l'al·legant, no li és possible a aquesta Comissió ponderar adequadament si han de ser prevalents els seus interessos econòmics i comercials particulars front l'interès públic en la divulgació de la informació. I cal igualment insistir en què correspon a qui invoca el límit amb la pretensió de desestimar l'accés acreditar el perjudici que se'n deriva per a ell de l'accés (STS 3530/2017, de 16 d'octubre de 2017, FJ5 *in fine*: "la limitación prevista en el artículo 14.1.h) de la Ley 19/2013 no opera cuando quien la invoca no justifica que facilitar la información solicitada puede suponer perjuicio para los intereses económicos y Comerciales") i concretar la informació que produeix aquest dany, de manera que pugui acotar-se l'efecte restrictiu a la informació realment afectada, permetent l'accés parcial a la resta, d'acord amb l'article 25 LTAIPBG. Aquesta concreció i justificació no la fa l'empresa al·legant, ni tan sols després que, el 29 de juny, hagi tingut accés a l'expedient reclamat.

Demana, subsidiàriament, Carburos Metálicos SA, que per al cas que s'estimi la reclamació, ho sigui només de forma parcial i limitada a la data de l'accident en qüestió i a una succinta explicació del mateix, tot prohibint-se la divulgació de les dades facilitades. I que per al cas que s'estimi l'accés parcial o total, que es tingui per formalitzada la seva oposició, amb els efectes de demora en l'execució fins que no hagi transcorregut el termini per a interposar recurs contenciós administratiu i es resolguin, en el seu cas, les eventuais mesures cautelars de suspensió que se sol·licitin, d'acord amb l'article 34.3 LTAIPBG i 47.2 RGAIP.

VII. L'empresa Clariant presenta davant la GAIP les al·legacions següents, després de consultar l'expedient reclamat: "una vegada avaluades les alternatives posades a la seva disposició per objectar l'entrega de la informació i a tenor del què en aquest sentit recull la Llei 19/2021, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, ens acollim a l'alternativa consistent en autoritzar: "Accés parcial, només en relació amb els accidents amb indicació de l'any/empresa/descripció categòrica de l'accident, així com un índex dels expedients". Aquesta limitació a la totalitat de la informació continguda, respon a l'interès de Clariant en evitar qualsevol perjudici que pugui portar riscos davant la competència del sector, principalment el coneixement de dades relatives al disseny de les instal·lacions que compten amb enginyeria pròpia del Grup Industrial al que pertany la companyia, que disposa d'un important *know-how* desenvolupat en aquesta planta, i que el comparteix així mateix amb altres plantes de la mateixa Unitat de Negoci situades en altres llocs; bona part de les instal·lacions es troben normalment protegides dels interessos de terceres empreses, havent de protocol·litzar-se amb aquestes els obligats acords de confidencialitat". En relació amb aquesta al·legació en què s'invoca la propietat intel·lectual per protegir el secret industrial de les instal·lacions de l'al·legant, es donen per reproduïdes les consideracions fetes al respecte en l'apartat V. e) d'aquest mateix fonament jurídic.

Feta una pormenoritzada valoració de les al·legacions presentades per les empreses afectades en la fase de trasllat de la Reclamació, cal descartar que, per les raons exposades, justifiquin adequadament la desestimació total de l'accés als expedients reclamats, resultant només adequades per justificar la desestimació parcial de l'accés a aquella part de la informació reclamada la difusió de la qual comporti una amenaça per a la seguretat pública fent més vulnerables les plantes químiques o la seva activitat; que constitueixin un secret industrial d'acord amb la definició i requisits de l'article 2 de la Directiva (UE) 2016/943, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2016; que comprometin l'èxit d'una investigació administrativa en curs o d'una investigació judicial sota el secret de sumari; així com les dades personals diferents de les identificatives (nom i càrrec) del personal públic que intervé en el procediment.

Quant a la petició subsidiària d'accés a la informació reclamada que contenen algunes de les al·legacions presentades, ja es va estimar i produir en el marc d'aquest procediment, amb suspensió

del termini per fer al·legacions, i, per tant, es dona per es dona per satisfeta, sens perjudici que pugui ser sol·licitada al DEC en un nou procediment d'accés, a l'empara de l'article 18 LTAIPBG.

6. Dret d'accés a la informació reclamada

La informació reclamada és, sens dubte, informació pública, en els termes en què la defineix l'article 2.b LTAIPBG, ja que és informació en poder de l'Administració com a conseqüència de l'exercici de les seves funcions en matèria de seguretat industrial i protecció civil. Per tant, és informació sobre la què es projecta el dret d'accés garantit per l'article 18 LTAIPBG, en la mesura en què no resultin aplicables els límits regulats als articles 21 a 24 LTAIPBG, aplicats d'acord amb els principis i criteris de l'article 20 i 22 LTAIPBG.

La informació té una rellevància notable per a la finalitat de la transparència, que d'acord amb l'article 1.2 LTAIPBG és "establir un sistema de relació entre les persones i l'Administració pública i els altres subjectes obligats, fonamentat en el coneixement de l'activitat pública, la incentivació de la participació ciutadana, la millora de la qualitat de la informació pública i de la gestió administrativa i la garantia del retiment de comptes i de la responsabilitat en la gestió públic", màxim si tenim en compte que es tracta d'un àmbit que afecta directament la seguretat pública, la salut de les persones i la protecció del medi ambient. El règim de transparència a què l'LTAIPBG sotmet l'actuació dels poders públics ha de permetre i facilitar la comprensió de l'actuació dels poders públics i l'avaluació de la seva idoneïtat i suficiència, tant pel que fa al control de les empreses, com en relació amb l'actuació dels seus propis serveis, màxim si qui demana la informació és un periodista.

Tot i que la sol·licitud inicial feia referència a altres expedients relacionats amb la salut laboral o el medi ambient, durant la tramitació de la reclamació i en la fase de mediació s'ha acotat la sol·licitud als expedients incoats pel DEC en relació amb accidents del sector químic, i per tant, aquest és l'objecte de la reclamació. No es redueix, tanmateix, a la mera relació d'accidents que es va oferir en el procés de mediació, ja que en no arribar-se a acord de les parts, no resulta vinculant per a la persona reclamant, que ha declarat mantenir la seva pretensió preferent d'accés als expedients complets en poder del DEC relatius a accidents del sector químic de Tarragona. Val a dir, igualment, que el DEC va proposar limitar temporalment l'accés als expedients dels darrers 10 anys, perquè els més antics es troben ja a l'arxiu històric; tanmateix, aquesta pretensió no s'ha reiterat un cop finalitzada la mediació, i tampoc s'ha justificat de manera més concreta, com es va requerir al DEC, la càrrega de feina i la desproporció de l'esforç que requeriria posar aquests expedients més antics a disposició de la persona reclamant, de manera que no és possible ponderar la proporcionalitat de la sol·licitud amb els mitjans del DEC ni resulta adient reduir el seu objecte sense que quedi acreditat.

Certament, la protecció i garantia de la lliure opinió pública comporta l'exigència de facilitar la tasca del periodisme d'investigació, permetent l'accés directe i autònom a la informació pública que permeti

contrastar la veracitat i la integritat de la informació difosa pels canals oficials, de manera que difícilment es pot justificar sostreure a la persona reclamant la informació necessària per avaluar la correcta actuació de l'empresa en l'avís de l'accident, la correcta resposta de l'administració a aquest avís, l'adequació del pla d'emergències i la suficiència de les mesures de protecció de la salut i de la seguretat de les persones adoptades per minimitzar els efectes adversos de l'accident, excepte que la seva difusió perjudiqui un bé jurídic que mereixi millor protecció oferta per un límit legal a l'accés.

Així, ha de prevaler la protecció de la seguretat pública (article 21.1.a LTAIPBG) sobre el dret d'accés, el què justifica que s'exclougui aquella informació de l'expedient reclamat que aportí detalls de la planta química que la facin vulnerable a un eventual atac (plànols, ubicació i funcionament dels sistemes de seguretat interns i externs, logística d'aprovisionament i emmagatzematge de substàncies perilloses, detalls operatius d'un atac realitzat amb èxit, febleses del sistema de seguretat detectades arran de l'accident).

Resulta també prevalent la protecció de la capacitat investigadora i sancionadora (article 21.1.b) dels poders públics en relació amb el càstig d'infraccions administratives o penals, de manera que si l'accés pogués comprometre l'èxit de la investigació oberta i inacabada en àmbit administratiu o judicial, resultaria adequat excloure de l'accés la informació que la perjudiqués. No ha al·legat l'Administració l'existència de cap investigació oberta en l'àmbit de la Generalitat, i quant al procediment penal al que al·ludeixen algunes al·legacions, la fase d'investigació sembla closa i no s'ha acreditat que estigui subjecte a secret sumarial, de manera que no s'albira, ni es justifica de part, quin perjudici podria causar en l'èxit de la investigació i en el castic efectiu de la infracció l'accés reclamat, però si en la fase d'execució l'Administració acredita la pendència d'una investigació i el perjudici derivat de l'accés, correspondrà excloure-la de l'accés en la part afectada, permetent l'accés parcial a la resta.

Igualment, resulta proporcionat a la finalitat d'accés la prevalença de la protecció dels secrets industrials (article 21.1.f) sobre el dret d'accés, el què comporta que s'hagi d'excloure aquella informació que consti a l'expedient o a l'informe tècnic que desvetlli detalls del procés productiu, logístic o del maquinari que no siguin prèviament coneguts pel sector i que debilitin les empreses davant dels seus competidors, tenint en compte que aquest límit s'ha d'interpretar d'acord amb la definició legal del secret industrial de l'article 2 de la Directiva (UE) 2016/943, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny de 2016, amb caràcter restrictiu i acotat a la informació precisa afectada, sense que pugui justificar l'exclusió de l'accés de l'expedient o de l'informe complets.

S'han d'excloure de l'accés, igualment, les dades que, de manera directa (nom i cognoms) o indirecta (càrrec en l'empresa) permetin associar una persona física a la comissió d'una infracció, si és que de resultes de la investigació de l'accident documentada a l'expedient reclamat se'n desprèn la seva existència, d'acord amb l'article 23 LTAIPBG, que determina també l'eliminació de les dades

identificatives de persones físiques perjudicades en la seva salut per l'accident. Quant a la resta de dades personals que contingui l'expedient, s'exclouran les de terceres persones alienes a l'administració, per no resultar necessàries per a la finalitat de l'accés, que és el control dels poders públics arran d'un accident químic, d'acord amb el règim de ponderació de l'article 24.2 LTAIPBG; en canvi, les dades personals identificatives del personal públic que signa els informes o les comunicacions no seran omeses i se'n permetrà l'accés, d'acord amb l'article 24.1 LTAIPBG.

En aquests termes i amb aquestes excepcions, s'estima parcialment la reclamació i es declara el dret d'accés parcial als expedients relacionats amb els accidents produïts des del 1975 al sector químic de Tarragona.

Considerant que les al·legacions de les empreses han formulat, de forma expressa o implícita, oposició a l'accés en els termes en què s'estima, és procedent aplicar la demora en l'accés derivada de l'article 34.3 LTAIPBG i suspendre l'execució fins que hagi expirat el termini per a que les empreses afectades interposin recurs contenciós administratiu contra aquesta Resolució sense que s'hagi formalitzat o, en cas que s'hagi presentat aquest recurs, si no s'ha acompanyat de petició de mesures cautelars de suspensió o s'ha resolt aquest incident mantenint l'executivitat de l'acte administratiu.

Durant aquesta demora en l'execució, l'Administració durà a terme les tasques de revisió dels expedients reclamats per extreure'n la informació desestimada en aquesta Resolució, requerint a les empreses afectades la justificació i concreció dels secrets industrials que s'hi continguin, si escau.

Tot i que l'accés s'ha sol·licitat amb còpia digital, a la vista del volum de la informació sol·licitada, l'Administració podrà, a l'empara de l'article 36.2 LTAIPBG, facilitar l'accés amb consulta presencial, si l'elaboració de la còpia digital pertorba el normal funcionament dels seus serveis i li suposa una càrrega de feina desproporcionada, tot això sens perjudici de què pugui exigir la taxa per expedició de còpies o per transposició de formats prevista a l'article 37.2 LTAIPBG, si escau.

7. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones

interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

8. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de de 30 de juliol de 2021, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la reclamació i declarar el dret de la persona reclamant als expedients incoats l'aleshores Departament d'Economia i Coneixement, avui Departament d'Empresa i Treball, en relació amb accidents a establiments químics del polígon de Tarragona des del 1975 fins a la data de la sol·licitud, prèvia exclusió de la informació que hi consti que faci vulnerables les plantes químiques font a eventuais atacs (article 21.1.a LTAIPBG), que comprometi l'èxit de la investigació oberta en seu administrativa o judicial i el efectiu càstig dels infractors (article 21.1.b LTAIPBG), que desvetlli secrets industrials (article 21.1.f) i de les dades personals de terceres persones alienes a l'Administració pública (articles 23 i 24 LTAIPBG), d'acord amb el fonament jurídic 5.
2. Requerir al Departament d'Empresa i Treball de la Generalitat que ofereixi a la persona reclamant la consulta de la informació indicada a l'apartat 1 de forma gradual i pactada, a partir dels quinze dies següents a la finalització del termini de què disposen les terceres persones afectades que s'han personat en el procediment oposant-se a l'accés per interposar recurs contenciós administratiu sol·licitant i obtenint la suspensió cautelar d'aquesta Resolució.
3. Requerir al Departament d'Empresa i Treball a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.

4. Notificar aquesta Resolució a les parts, i requerir-les a què informin a la GAIP de l'eventual interposició d'un recurs contenciós administratiu, als efectes del seguiment de la Resolució i d'assegurar els seus drets en relació amb la seva execució.
5. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 58/2021 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Per substitució

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.